

บทที่ 3

เทคนิคการจองช่องสัญญาณ

บทนี้นำเสนอเทคนิคการจองช่องสัญญาณสำหรับโพรโทคอลควบคุมการเข้าถึงตัวกลางในระบบสื่อสารไร้สายซึ่งเสนอโดยวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ โดยเทคนิคทั้งหมดที่เสนอมีด้วยกัน 5 เทคนิคคือ

1. เทคนิคการใช้ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมแบบค่าคงที่ วิธีที่ใช้เทคนิคนี้คือ Cascade Fixed Probability (CFP)
2. เทคนิคการใช้ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมแบบปรับค่าได้ วิธีที่ใช้เทคนิคนี้คือ Cascade Adaptive Probability (CAP) และ Cascade Optimum Probability (COP)
3. เทคนิคการแบ่งกลุ่มอย่างสุ่ม วิธีที่ใช้เทคนิคนี้คือ Cascade Optimum Probability with Split (COP+SPL) และ Cascade Fixed Probability with Split (CFP+SPL)
4. เทคนิคการเลือกสล็อตการจองอย่างสุ่ม วิธีที่ใช้เทคนิคนี้คือ Uniform (UNI)
5. เทคนิคการจำกัดจำนวนผู้ใช้บริการ วิธีที่ใช้เทคนิคนี้คือ Uniform with Limited Access (UNI+LA)

วัตถุประสงค์หลักของเทคนิคที่นำเสนอเพื่อที่จะทำให้ระบบมีสมรรถนะในช่วงการจองมากที่สุด กล่าวคือต้องการทำให้ผู้ใช้บริการที่เข้าจองประสบความสำเร็จมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ดังนั้นสมรรถนะในช่วงการจองจะนิยามจากจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในช่วงการจอง (Average Number of Successful Users) หรือ ค่าวิสัยสามารถในช่วงการจอง (Throughput) เมื่อค่าวิสัยสามารถคือ จำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จต่อจำนวนสล็อตการจองที่มีในระบบ การคำนวณหาจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในการจองของวิธีที่เสนอทำโดยวิธีวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์

เนื้อหาในบทนี้จะเริ่มจากข้อกำหนดและแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา จากนั้นจะเป็นการวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและแสดงวิธีในการคำนวณหาจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่

ประสบความสำเร็จ สำหรับระบบที่มีผู้ใช้บริการเพียง 1, 2, 3 และ 4 คน เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์หาจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จสำหรับวิธีที่นำเสนอซึ่งมีจำนวนผู้ใช้บริการ M คนใด ๆ จากนั้นจึงเป็นการนำเสนอเทคนิคทั้ง 5 ในการจองช่องสัญญาณคือ เทคนิคการใช้ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมแบบค่าคงที่, เทคนิคการใช้ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมแบบปรับค่าได้, เทคนิคการแบ่งกลุ่มอย่างสุ่ม, เทคนิคการเลือกสลอตการจองอย่างสุ่ม และเทคนิคการจำกัดจำนวนผู้ใช้บริการ รวมถึงการวิเคราะห์หาจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของวิธีทั้ง 7 (CFP, CAP, COP, COP+SPL, CFP+SPL, UNI และ UNI+LA) สุดท้ายเป็นการวิเคราะห์หาสมรรถนะของวิธี Applied Pseudo Bayesian (APB) และ Applied Exponential Backoff (AEB) ซึ่งเป็นวิธีที่ได้จากการประยุกต์วิธีที่เคยถูกนำเสนอ (Pseudo Bayesian และ Exponential Backoff)

3.1 ข้อกำหนดและแบบจำลอง

1. เซลล์หนึ่งเซลล์จะประกอบด้วยสถานีฐานหนึ่งสถานีและผู้ให้บริการจำนวนหนึ่ง การติดต่อสื่อสารของผู้ให้บริการทุกคนภายในเซลล์หนึ่ง ๆ จะต้องกระทำผ่านสถานีฐานที่ให้บริการภายในเซลล์นั้นเพียงอย่างเดียว
2. โพรโทคอลที่ผู้วิจัยศึกษาจะประกอบด้วยช่องสัญญาณขาขึ้นและขาลงซึ่งมีการแยกออกจากกันบนพื้นฐานของ Frequency Division Duplex (FDD) และภายในช่องสัญญาณแต่ละช่องจะแบ่งเป็นเฟรมแบบ TDMA ในแต่ละเฟรมจะประกอบด้วยช่วงการจอง และช่วงการส่งข่าวสาร (ซึ่งในวิทยานิพนธ์นี้จะพิจารณาการทำงานเฉพาะช่วงการจองเท่านั้น)
3. เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงสมรรถนะที่แท้จริงของวิธีการที่นำเสนอ การจำลองแบบในวิทยานิพนธ์นี้จะกำหนดให้ช่องสัญญาณที่ทำการพิจารณาเป็นช่องสัญญาณในอุดมคติคือ ไม่มีความผิดพลาดในการรับส่งข้อมูล ยกเว้นความผิดพลาดจากการชนกันของแพ็กเก็ตการจอง
4. จำนวนผู้ให้บริการภายในโครงข่ายจะคงที่ตลอดการจำลองแบบ โดยไม่คิดผลของการส่งต่อระหว่างเซลล์ (ไม่เกิดการแฮนด์โอเวอร์)
5. เวลาประวิงการแพร่กระจายครบรอบมีค่ามากกว่าเวลาประวิงการส่งสัญญาณ ดังนั้นผู้ให้บริการไม่สามารถทราบผลการจองภายในเฟรมที่กำลังพิจารณา และกำหนดให้ผู้ให้บริการแต่ละคนเข้าจองช่องสัญญาณได้เพียงหนึ่งครั้งต่อเฟรม
6. เมื่อผู้ให้บริการมีข้อมูลที่ต้องการส่งผู้ให้บริการจะต้องเข้าจองในช่วงการจองก่อนโดยการส่งแพ็กเก็ตการจอง ซึ่งถ้าประสบความสำเร็จในการจองสถานีฐานจะเป็นผู้จัดสรรสล็อตข่าวสารสำหรับส่งข้อมูลให้แก่ผู้ให้บริการ แต่ถ้าผู้ให้บริการไม่ประสบความสำเร็จในการจองจะต้องรอในเฟรมถัดไป
7. ผู้ให้บริการที่จะมีสิทธิในการเข้าจองในช่วงการจองแต่ละช่วง จะต้องเป็นผู้ให้บริการที่มีความต้องการที่จะส่งข้อมูลก่อนเวลาเริ่มต้นในเฟรมแต่ละเฟรม กล่าวคือเมื่อถึงเวลาเริ่มต้นในแต่ละเฟรมผู้ให้บริการที่มีข้อมูลที่ต้องการส่งซึ่งมีความต้องการเข้าจอง ณ เวลานั้นเท่านั้นที่จะมีสิทธิเข้าจองช่องสัญญาณ ผู้ให้บริการคนอื่น ๆ ที่เริ่มมีข้อมูลที่จะส่งหลังจากเริ่มช่วงการจองไปแล้ว จะต้องรอในเฟรมถัดไปจึงจะมีสิทธิในการเข้าจอง

ทั้งนี้เพื่อทำให้เกิดความยุติธรรม (Fairness) นั่นคือผู้ใช้บริการที่มาก่อนควรมีสิทธิเข้าจองก่อน ผู้ใช้บริการที่มาทีหลังควรรอและเริ่มเข้าจองในเฟรมถัดไป

8. ระบบสามารถทราบข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้ใช้บริการที่ต้องการเข้าจอง ณ จุดเริ่มต้นของแต่ละเฟรมและจำนวนสลิตการจองทั้งหมดในช่วงการจองแต่ละช่วง (ในทางปฏิบัติระบบไม่สามารถรู้จำนวนผู้ใช้บริการที่แน่นอน แต่สามารถประมาณได้จากผลการจองในเฟรมที่ผ่านมา)
9. ค่าพารามิเตอร์ที่จะใช้แสดงถึงสมรรถนะของวิธีที่นำเสนอจะใช้จำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในการจอง (Average Number of Successful Users) เป็นพารามิเตอร์หลักในการเปรียบเทียบ เพราะจุดประสงค์หลักในวิทยานิพนธ์นี้คือการหาวิธีที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในช่วงการจองมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ สำหรับพารามิเตอร์อื่นที่ใช้คือ ความซับซ้อนในการทำงาน (Complexity) ของวิธีแต่ละวิธีที่นำเสนอ ซึ่งจะถูกวิเคราะห์ในบทที่ 5
10. วิทยานิพนธ์นี้จะไม่พิจารณาเวลาประวิงในการส่งแพ็กเก็ตการจอง เพราะในวิทยานิพนธ์นี้เน้นที่จะเสนอเทคนิคซึ่งทำให้ช่วงการจองมีผู้ใช้บริการประสบความสำเร็จมากที่สุด ซึ่งคาดว่าเวลาที่ใช้ในการจองของแพ็กเก็ตการจองจนกระทั่งแพ็กเก็ตนั้น ๆ จองสำเร็จ จะมีค่าน้อยลงเมื่อผู้ใช้บริการประสบความสำเร็จในการจองมากขึ้น

3.2 แนวทางในการวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์

หัวข้อนี้เป็นแนวทางการวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์ เมื่อระบบมีจำนวนผู้ใช้บริการเพียง 1, 2, 3, และ 4 คน เพื่อแสดงให้เห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสล็อตการจองแต่ละสล็อต เหตุการณ์ในสล็อตใดสล็อตหนึ่งจะขึ้นกับผลของเหตุการณ์ในสล็อตก่อนหน้าและจะส่งผลต่อเหตุการณ์ในสล็อตถัดไป เมื่อกำหนดให้ผู้ใช้บริการแต่ละคนจะตัดสินใจเข้าจองในสล็อตการจอง สล็อตใดสล็อตหนึ่งด้วยค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเกตการจองเป็นค่าคงที่ค่าหนึ่งซึ่งเท่ากัน สำหรับทุกคนและทุกสล็อตการจอง จากนั้นจึงแสดงวิธีการคำนวณหาความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการ จะประสบความสำเร็จในช่วงการจอง และจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในช่วงการจอง เพื่อใช้ในการหาค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเกตการจองและจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยสูงสุดที่ประสบความสำเร็จในการจอง

3.2.1 ระบบที่มีผู้ใช้บริการเพียงคนเดียว

เนื่องจากในระบบที่มีผู้ใช้บริการเพียงคนเดียวนั้น ผู้ใช้บริการจะประสบความสำเร็จแน่นอนเมื่อผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจอง ดังนั้นค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเกตการจองควรเท่ากับ 1 แต่เพื่อให้ง่ายแก่ความเข้าใจสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในกรณีอื่น ๆ (ผู้ใช้บริการ 2, 3, และ 4 คน) จึงได้แสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในกรณีนี้ และวิเคราะห์หาความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเกตการจอง เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่กล่าวไว้เป็นความจริง

กำหนดพารามิเตอร์ต่าง ๆ ดังนี้

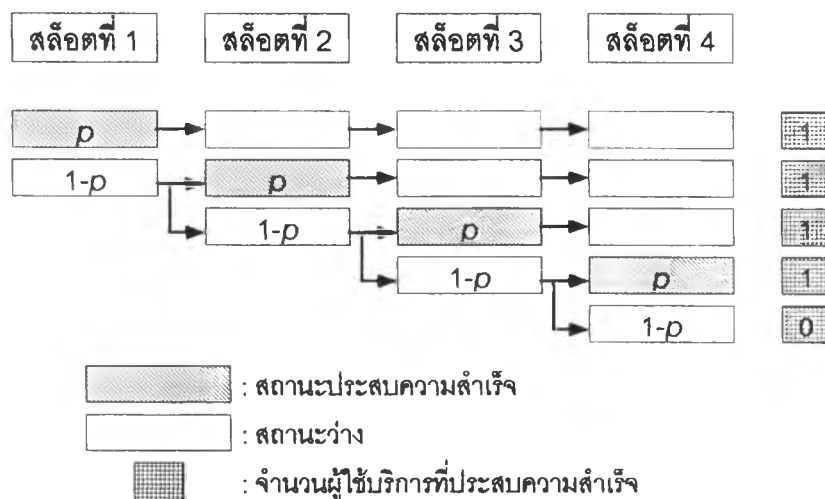
p	แทนค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเกตการจอง (Transmission Probability)
n	แทนจำนวนสล็อตการจองที่เหลืออยู่
k	แทนจำนวนผู้ใช้บริการที่ประสบความสำเร็จ
$Pr[k 1, n, p]$	แทนความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการ k คนประสบความสำเร็จในการจอง เมื่อมีผู้ใช้บริการ 1 คน จำนวนสล็อตการจอง n สล็อต และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยค่าความน่าจะเป็น p

$T[1, n, p]$ แทนจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ เมื่อมีผู้ใช้บริการ 1 คน จำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยความน่าจะเป็น p

เมื่อพิจารณาสล๊อตการจองแรกมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ 2 เหตุการณ์คือ

- ผู้ใช้บริการเข้าจองช่องสัญญาณ ดังนั้นผู้ใช้บริการจะประสบความสำเร็จ และในสล๊อตการจองถัดไปไม่เหลือผู้ใช้บริการที่มีสิทธิเข้าจอง
- ผู้ใช้บริการไม่เข้าจองช่องสัญญาณ ดังนั้นในสล๊อตการจองถัดไปไม่มีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ 2 เหตุการณ์เหมือนสล๊อตการจองสล๊อตแรก

ตัวอย่างของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในกรณีที่มีผู้ใช้บริการ 1 คน และจำนวนสล๊อตการจอง 4 สล๊อต สามารถแสดงได้ดังรูปที่ 3.1 จะเห็นว่าในสล๊อตการจองแต่ละสล๊อตมีสถานะที่เกิดขึ้นได้ 2 สถานะคือ สถานะว่าง (Idle) เมื่อไม่มีผู้ใช้บริการคนใดเข้าจอง และสถานะประสบความสำเร็จ (Successful) เมื่อผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจอง

รูปที่ 3.1 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อมีผู้ใช้บริการ 1 คน และจำนวนสล๊อตการจอง 4 สล๊อต

ดังนั้นความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการ k คนประสบความสำเร็จในการจอง เมื่อมีผู้ใช้บริการ 1 คน จำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยความน่าจะเป็น p ($\Pr[k | 1, n, p]$) โดยที่ $k = 0, 1$ สามารถหาได้ดังนี้

กรณีที่ $k = 0$: ความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการไม่ประสบความสำเร็จในการจอง คือ

$$\Pr[0 | 1, n, p] = (1 - p)^n \quad (3.1)$$

กรณีที่ $k = 1$: ความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการประสบความสำเร็จในการจอง คือ

$$\Pr[1 | 1, n, p] = \text{ความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการเข้าจองในสล็อตแรก} \quad (3.2)$$

+ ความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการเข้าจองในสล็อตที่ 2

+ ความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการเข้าจองในสล็อตที่ 3

⋮

+ ความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการเข้าจองในสล็อตที่ n

$$= p + (1 - p)p + (1 - p)^2 p + \dots + (1 - p)^{n-1} p$$

$$= \sum_{i=0}^{n-1} (1 - p)^i \cdot p$$

$$= p \cdot \sum_{i=0}^{n-1} (1 - p)^i$$

$$= p \frac{1 - (1 - p)^n}{1 - (1 - p)} \quad ; \text{ (อนุกรมเรขาคณิต } \sum_{i=0}^{n-1} x^i = \frac{1 - x^n}{1 - x} \text{)}$$

$$= 1 - (1 - p)^n$$

ดังนั้นในระบบที่มีผู้ใช้บริการเพียงคนเดียว จำนวนสล็อตการจอง n สล็อต และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยค่าความน่าจะเป็น p จะหาจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จได้คือ

$$T[1, n, p] = 0 \cdot \Pr[0 | 1, n, p] + 1 \cdot \Pr[1 | 1, n, p] \quad (3.3)$$

$$= 0 \cdot (1 - p)^n + 1 \cdot (1 - (1 - p)^n)$$

$$= 1 - (1 - p)^n$$

เมื่อหาอนุพันธ์ของสมการที่ (3.3) เทียบกับ p แล้วกำหนดให้เท่ากับศูนย์ จะหาค่า p ที่เหมาะสมได้ดังนี้

$$\frac{\partial}{\partial p} T [1, n, p] = \frac{\partial}{\partial p} (1 - (1 - p)^n) = n(1 - p)^{n-1} = 0 \quad (3.4)$$

$$p = 1 \quad (3.5)$$

ผลจากสมการ (3.5) แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้นเป็นจริง ดังนั้นค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเก็ตการจองของระบบที่มีผู้ใช้บริการ 1 คนมีค่าเท่ากับ 1 เมื่อผู้ใช้บริการใช้ค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเก็ตเท่ากับ 1 จะทำให้จำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จตามสมการ (3.3) เท่ากับ 1

3.2.2 ระบบที่มีผู้ใช้บริการ 2 คน

ในกรณีนี้ซึ่งมีผู้ใช้บริการ 2 คน จะมีเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในสล็อตการจอง นอกเหนือจากสถานะประสบความสำเร็จและสถานะการว่าง คือ สถานะการชน (Collision) ซึ่งจะเกิดเมื่อมีผู้ใช้บริการมากกว่า 1 คนเข้าจองในสล็อตเดียวกัน ส่งผลให้เกิดการรบกวนกันของสัญญาณในสล็อตการจอง สถานีฐานจึงไม่สามารถรู้ได้ว่าผู้ใช้บริการคนใดที่ต้องการจอง ทำให้ผู้ใช้บริการทั้งหมดที่เข้าจองพร้อมกันไม่ประสบความสำเร็จในการจองในเฟรมนั้น ๆ

กำหนดพารามิเตอร์ต่าง ๆ ดังนี้

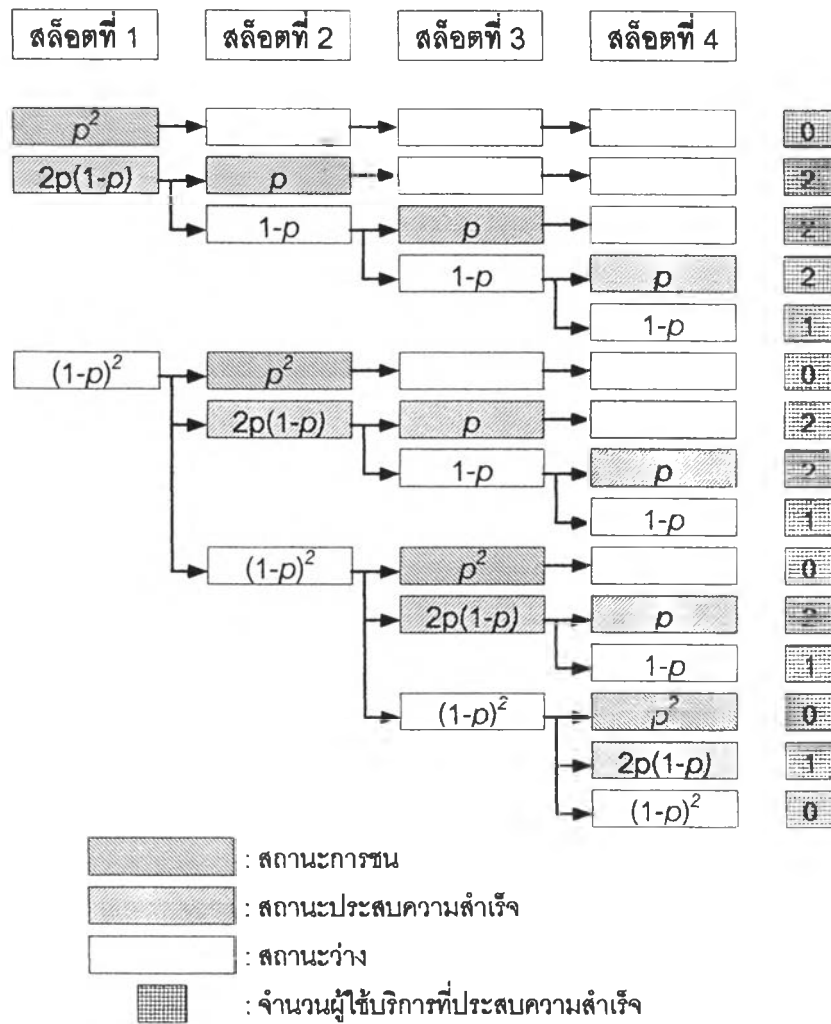
$Pr[k | 2, n, p]$ แทนความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการ k คนประสบความสำเร็จในการจอง เมื่อมีผู้ใช้บริการ 2 คน จำนวนสล็อตการจอง n สล็อต และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยความน่าจะเป็น p

$T[2, n, p]$ แทนจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ เมื่อระบบมีผู้ใช้บริการ 2 คน จำนวนสล็อตการจอง n สล็อต และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยความน่าจะเป็น p

เมื่อพิจารณาสล็อตการจองแรกมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ 3 เหตุการณ์คือ

- ผู้ใช้บริการทั้ง 2 คนเข้าจองพร้อมกัน ดังนั้นเกิดการชนกันทำให้ไม่มีผู้ใช้บริการคนใดประสบความสำเร็จในการจอง และในสล็อตการจองถัดไปจะไม่เหลือผู้ใช้บริการที่มีสิทธิเข้าจอง เพราะผู้ใช้ทั้งคู่ใช้สิทธิไปแล้ว
- มีผู้ใช้บริการ 1 คนเข้าจอง ดังนั้นผู้ใช้บริการจะประสบความสำเร็จในการจอง และในสล็อตการจองถัดไปจะเหลือผู้ใช้บริการที่ยังมีสิทธิเข้าจองอีก 1 คน
- ไม่มีผู้ใช้บริการคนใดเข้าจอง ดังนั้นในสล็อตการจองการจองถัดไปจะมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ 3 เหตุการณ์เหมือนสล็อตการจองแรก

ตัวอย่างของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในกรณีที่มีผู้ใช้บริการ 2 คน และจำนวนสล็อตการจอง 4 สล็อต เมื่อผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยความน่าจะเป็น p สามารถแสดงได้ดังรูปที่ 3.2 จะเห็นได้ว่าในแต่ละสล็อตการจองมีสถานะที่เกิดขึ้นได้ 3 สถานะคือ สถานะว่างเมื่อไม่มีผู้ใช้บริการคนใดเข้าจอง สถานะประสบความสำเร็จเมื่อผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจอง และสถานะเกิดการชนเมื่อผู้ใช้บริการเข้าจองพร้อมกัน

รูปที่ 3.2 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อมีผู้ใช้บริการ 2 คน และจำนวนสล๊อตการจอง 4 สล๊อต

ดังนั้นความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการ k คนประสบความสำเร็จในการจอง เมื่อมีผู้ใช้บริการ 2 คน จำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยความน่าจะเป็น p ($\Pr[k | 2, n, p]$) โดยที่ $k = 0, 1, 2$ สามารถหาได้ดังนี้

กรณีที่ $k = 0$: ความน่าจะเป็นที่ไม่มีผู้ใช้บริการคนใดเลยประสบความสำเร็จในการจอง คือ

$$\begin{aligned}
 \Pr[0 | 2, n, p] &= (1-p)^{2n} + \sum_{l=0}^{n-1} (1-p)^2 \cdot p^2 & (3.6) \\
 &= (1-p)^{2n} + p^2 \cdot \sum_{l=0}^{n-1} (1-p)^2 \\
 &= (1-p)^{2n} + p^2 \frac{1 - (1-p)^{2n}}{1 - (1-p)^2}
 \end{aligned}$$

กรณีที่ $k = 1$: ความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการ 1 คนประสบความสำเร็จในการจอง คือ

$$\begin{aligned} \Pr[1 | 2, n, p] &= \sum_{i=0}^{n-1} (1-p)^{2i} \cdot 2p(1-p) \cdot (1-p)^{n-i-1} \\ &= 2p(1-p)^n \cdot \sum_{i=0}^{n-1} (1-p)^i \\ &= 2p(1-p)^n \frac{1-(1-p)^n}{1-(1-p)} \end{aligned} \quad (3.7)$$

กรณีที่ $k = 2$: ความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการ 2 คนประสบความสำเร็จในการจอง คือ

$$\begin{aligned} \Pr[2 | 2, n, p] &= \sum_{i=0}^{n-2} \left((1-p)^{2i} \cdot 2p(1-p) \cdot \sum_{j=0}^{n-i-2} (1-p)^j \cdot p \right) \\ &= 2p(1-p) \cdot p \cdot \sum_{i=0}^{n-2} \left((1-p)^{2i} \cdot \sum_{j=0}^{n-i-2} (1-p)^j \right) \\ &= 2p(1-p) \cdot p \cdot \frac{1}{1-(1-p)} \left(\frac{1-(1-p)^{2(n-1)}}{1-(1-p)^2} - (1-p)^{n-1} \cdot \frac{1-(1-p)^{n-1}}{1-(1-p)} \right) \end{aligned} \quad (3.8)$$

ระบบที่มีผู้ใช้บริการสองคน จำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยค่าความน่าจะเป็น p จะหาจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จได้คือ

$$T[2, n, p] = 0 \cdot \Pr[0 | 2, n, p] + 1 \cdot \Pr[1 | 2, n, p] + 2 \cdot \Pr[2 | 2, n, p] \quad (3.9)$$

เมื่อ $\Pr[0 | 2, n, p]$, $\Pr[1 | 2, n, p]$, และ $\Pr[2 | 2, n, p]$ เป็นไปตามสมการ (3.6), (3.7), และ (3.8) ตามลำดับ

ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเกจการจอง สำหรับระบบนี้ซึ่งมีผู้ใช้บริการ 2 คน คือค่าที่ทำให้อนุพันธ์ของสมการ (3.9) เทียบกับ p เป็นศูนย์ ซึ่งค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมที่คำนวณได้จะขึ้นอยู่กับจำนวนสล๊อตการจองที่มีอยู่ในระบบ และจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยสูงสุดที่ประสบความสำเร็จจะเป็นไปตามสมการ (3.9) เมื่อใช้ p เท่ากับค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเกจการจอง

3.2.3 ระบบที่มีผู้ใช้บริการ 3 คน

ในกรณีนี้ซึ่งผู้ใช้บริการ 3 คน สถานะที่เกิดขึ้นในสล็อตการจองแต่ละสล็อตมี 3 สถานะคือ สถานะว่าง สถานะประสบความสำเร็จ และสถานะการชน เหมือนกับในกรณีก่อนหน้านี้ แต่การชนกันในกรณีนี้เกิดจาก ผู้ใช้บริการ 2 คนเข้าจองพร้อมกัน หรือผู้ใช้บริการ 3 คนเข้าจองพร้อมกัน

ถ้าทราบพารามิเตอร์ต่าง ๆ ดังนี้

$Pr[k | 3, n, p]$ แทนความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการ k คนประสบความสำเร็จในการจอง เมื่อมีผู้ใช้บริการทั้งหมด 3 คน จำนวนสล็อตการจอง n สล็อต และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยค่าความน่าจะเป็น p

$r | 3, n, p$ แทนจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ เมื่อมีผู้ใช้บริการ 3 คน จำนวนสล็อตการจอง n สล็อต และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยค่าความน่าจะเป็น p

เมื่อพิจารณาในสล็อตการจองแรกมีเหตุการณ์เกิดขึ้นได้ 4 เหตุการณ์คือ

ผู้ใช้บริการทั้ง 3 คนเข้าจองพร้อมกัน ดังนั้นเกิดการชนกันทำให้ไม่มีผู้ใช้บริการคนใดประสบความสำเร็จในการจอง และในสล็อตการจองถัดไปไม่เหลือผู้ใช้บริการที่จะมีสิทธิเข้าจอง เพราะผู้ใช้บริการทั้งหมดใช้สิทธิไปแล้ว

มีผู้ใช้บริการ 2 คนเข้าจอง ดังนั้นเกิดการชนกันผู้ใช้บริการจึงไม่ประสบความสำเร็จในการจอง และในสล็อตการจองถัดไปจะเหลือผู้ใช้บริการที่ยังมีสิทธิเข้าจองอีก 1 คน

มีผู้ใช้บริการ 1 คนเข้าจอง ดังนั้นผู้ใช้บริการจะประสบความสำเร็จในการจอง และในสล็อตการจองถัดไปจะเหลือผู้ใช้บริการที่ยังมีสิทธิเข้าจองอีก 2 คน

ไม่มีผู้ใช้บริการคนใดเข้าจอง ดังนั้นในสล็อตการจองการจองถัดไปจะมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ 3 เหตุการณ์เหมือนกันในสล็อตการจองแรก

ดังนั้นความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการ k คนประสบความสำเร็จในการจอง เมื่อมีผู้ใช้บริการ 3 คน จำนวนสล็อตการจอง n สล็อต และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยค่าความน่าจะเป็น p ($Pr[k | 3, n, p]$) โดยที่ $k = 0, 1, 2, 3$ สามารถหาได้ดังนี้

กรณีที $k = 0$: ความน่าจะเป็นที่ไม่มีผู้ใช้บริการคนใดประสบความสำเร็จในการจอง คือ

$$\begin{aligned}
 \Pr[0 | 3, n, p] &= (1-p)^{3n} \\
 &+ \sum_{i=0}^{n-1} (1-p)^{3i} \cdot 3p^2(1-p) \cdot (1-p)^{n-i-1} \\
 &+ \sum_{i=0}^{n-1} (1-p)^{3i} \cdot p^3 \\
 &= (1-p)^{3n} + 3p^2(1-p)^n \frac{1-(1-p)^{2n}}{1-(1-p)^2} + p^3 \frac{1-(1-p)^{3n}}{1-(1-p)^3}
 \end{aligned} \tag{3.10}$$

กรณีที $k = 1$: ความน่าจะเป็นที่มีผู้ใช้บริการ 1 คนประสบความสำเร็จในการจอง คือ

$$\begin{aligned}
 \Pr[1 | 3, n, p] &= \sum_{i=0}^{n-1} (1-p)^{3i} \cdot 3p(1-p)^2 \cdot (1-p)^{2(n-i-1)} \\
 &+ \sum_{i=0}^{n-2} \left((1-p)^{3i} \cdot 3p(1-p)^2 \cdot \sum_{j=0}^{n-2-i} (1-p)^{2j} \cdot p^2 \right) \\
 &+ \sum_{i=0}^{n-2} \left((1-p)^{3i} \cdot 3p^2(1-p) \cdot \sum_{j=0}^{n-2-i} (1-p)^j \cdot p \right) \\
 &= 3p(1-p)^{2n} \frac{1-(1-p)^n}{1-(1-p)} \\
 &+ 3p(1-p)^2 \cdot p^2 \frac{1}{1-(1-p)^2} \\
 &\times \left(\frac{1-(1-p)^{3(n-1)}}{1-(1-p)^3} - (1-p)^{2(n-1)} \cdot \frac{1-(1-p)^{n-1}}{1-(1-p)} \right) \\
 &+ 3p^2(1-p) \cdot p \frac{1}{1-(1-p)} \\
 &\times \left(\frac{1-(1-p)^{3(n-1)}}{1-(1-p)^3} - (1-p)^{n-1} \cdot \frac{1-(1-p)^{2(n-1)}}{1-(1-p)^2} \right)
 \end{aligned} \tag{3.11}$$

กรณีที $k = 2$: ความน่าจะเป็นที่มีผู้ใช้บริการ 2 คนประสบความสำเร็จในการจอง คือ

$$\Pr[2 | 3, n, p] = \sum_{i=0}^{n-2} \left((1-p)^{3i} \cdot 3p(1-p)^2 \right) \tag{3.12}$$

$$\begin{aligned}
& \times \sum_{j=0}^{n-i-2} (1-p)^{2j} \cdot 2p(1-p) \cdot (1-p)^{n-i-j-2} \\
& = 3p(1-p)^2 \cdot 2p \frac{(1-p)^{n-1}}{1-(1-p)} \\
& \times \left(\frac{1-(1-p)^{2(n-1)}}{1-(1-p)^2} - (1-p)^{n-1} \cdot \frac{1-(1-p)^{n-1}}{1-(1-p)} \right)
\end{aligned}$$

กรณีที่ $k = 3$: ความน่าจะเป็นที่มีผู้ใช้บริการทั้ง 3 คนประสบความสำเร็จในการจอง คือ

$$\begin{aligned}
\Pr[3|3, n, p] &= \sum_{i=0}^{n-3} \left\{ (1-p)^{3i} \cdot 3p(1-p)^2 \cdot \sum_{j=0}^{n-i-3} \left((1-p)^{2j} \cdot 2p(1-p) \right. \right. \\
& \times \left. \left. \sum_{r=0}^{n-i-j-3} (1-p)^r \cdot p \right) \right\} \\
& = 3p(1-p)^2 \cdot 2p(1-p) \\
& \times \left\{ \frac{1}{1-(1-p)^2} \left(\frac{1-(1-p)^{3(n-2)}}{1-(1-p)^3} - (1-p)^{2(n-2)} \cdot \frac{1-(1-p)^{n-2}}{1-(1-p)} \right) \right. \\
& \left. - \frac{(1-p)^{n-2}}{1-(1-p)} \left(\frac{1-(1-p)^{2(n-2)}}{1-(1-p)^2} - (1-p)^{n-2} \cdot \frac{1-(1-p)^{n-2}}{1-(1-p)} \right) \right\}
\end{aligned} \tag{3.13}$$

ระบบที่มีผู้ใช้บริการสามคน จำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยค่าความน่าจะเป็น p จะหาจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จได้คือ

$$\begin{aligned}
T[3, n, p] &= 0 \cdot \Pr[0|3, n, p] + 1 \cdot \Pr[1|3, n, p] + 2 \cdot \Pr[2|3, n, p] \\
& + 3 \cdot \Pr[3|3, n, p]
\end{aligned} \tag{3.14}$$

เมื่อ $\Pr[0|3, n, p]$, $\Pr[1|3, n, p]$, $\Pr[2|3, n, p]$, และ $\Pr[3|3, n, p]$ เป็นไปตามสมการ (3.10), (3.11), (3.12), และ (3.13) ตามลำดับ

ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเกจการจอง สำหรับระบบนี้ซึ่งมีผู้ใช้บริการ 3 คน คือค่าที่ทำให้อนุพันธ์ของสมการ (3.14) เทียบกับ p เป็นศูนย์ ซึ่งค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมที่คำนวณได้จะขึ้นอยู่กับจำนวนสล๊อตการจองที่มีอยู่ในระบบ และจำนวนผู้ใช้บริการ

โดยเฉลี่ยสูงสุดที่ประสบความสำเร็จจะเป็นไปตามสมการ (3.14) เมื่อใช้ p เท่ากับค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเก็ตการจ้อง

3.2.4 ระบบที่มีผู้ใช้บริการ 4 คน

กำหนดพารามิเตอร์ต่าง ๆ ดังนี้

$\Pr[k | 4, n, p]$ แทนความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการ k คนประสบความสำเร็จในการจอง เมื่อมีผู้ใช้บริการ 4 คน จำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยค่าความน่าจะเป็น p

$T[4, n, p]$ แทนจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ เมื่อมีผู้ใช้บริการ 4 คน จำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยค่าความน่าจะเป็น p

เมื่อพิจารณาสล๊อตการจองแรกมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ 5 เหตุการณ์คือ

- ผู้ใช้บริการทั้ง 4 คนเข้าจองพร้อมกัน ดังนั้นเกิดการชนกันทำให้ไม่มีผู้ใช้บริการคนใดประสบความสำเร็จในการจอง และในสล๊อตการจองถัดไปจะไม่เหลือผู้ใช้บริการที่จะมีสิทธิเข้าจอง เพราะผู้ใช้ทั้งหมดใช้สิทธิไป
- มีผู้ใช้บริการ 3 คนเข้าจอง ดังนั้นเกิดการชนกันจึงผู้ใช้บริการจึงไม่ประสบความสำเร็จในการจอง และในสล๊อตการจองถัดไปจะเหลือผู้ใช้บริการที่ยังมีสิทธิเข้าจองอีก 1 คน
- มีผู้ใช้บริการ 2 คนเข้าจอง ดังนั้นเกิดการชนกันจึงผู้ใช้บริการจึงไม่ประสบความสำเร็จในการจอง และในสล๊อตการจองถัดไปจะเหลือผู้ใช้บริการที่ยังมีสิทธิเข้าจองอีก 2 คน
- มีผู้ใช้บริการ 1 คนเข้าจอง ดังนั้นผู้ใช้บริการจะประสบความสำเร็จในการจอง และในสล๊อตการจองถัดไปจะเหลือผู้ใช้บริการที่ยังมีสิทธิเข้าจองอีก 3 คน
- ไม่มีผู้ใช้บริการคนใดเข้าจอง ดังนั้นในสล๊อตการจองการจองถัดไปจะมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ 5 เหตุการณ์เหมือนสล๊อตการจองแรก

ดังนั้นมีผู้ใช้บริการ 4 คน จำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยค่าความน่าจะเป็น p ($\Pr[k | 4, n, p]$) โดยที่ $k = 0, 1, 2, 3, 4$ สามารถหาได้ดังนี้

กรณีที่ $k = 0$: ความน่าจะเป็นที่ไม่มีผู้ใช้บริการคนใดประสบความสำเร็จในการจอง คือ

$$\Pr[0 | 4, n, p] = (1 - p)^{4n} \quad (3.15)$$

$$\begin{aligned} & + \sum_{i=0}^{n-1} (1-p)^{4i} \cdot 6p^2(1-p)^2 \cdot (1-p)^{2(n-i-1)} \\ & + \sum_{i=0}^{n-1} (1-p)^{4i} \cdot 4p^3(1-p) \cdot (1-p)^{n-i-1} \\ & + \sum_{i=0}^{n-2} \left((1-p)^{4i} \cdot 6p^2(1-p)^2 \cdot \sum_{j=0}^{n-i-2} (1-p)^{2j} \cdot p^2 \right) \\ & + \sum_{i=0}^{n-1} (1-p)^{4i} \cdot p^4 \\ & = (1-p)^{4n} \\ & + 6p^2(1-p)^{2n} \frac{1-(1-p)^{2n}}{1-(1-p)^2} \\ & + 4p^3(1-p)^n \frac{1-(1-p)^{3n}}{1-(1-p)^3} \\ & + 6p^2(1-p)^2 \cdot p^2 \frac{1}{1-(1-p)^2} \\ & \times \left(\frac{1-(1-p)^{4(n-1)}}{1-(1-p)^4} - (1-p)^{2(n-1)} \cdot \frac{1-(1-p)^{2(n-1)}}{1-(1-p)^2} \right) \\ & + p^4 \frac{1-(1-p)^{4n}}{1-(1-p)^4} \end{aligned}$$

กรณีที่ $k = 1$: ความน่าจะเป็นที่มีผู้ใช้บริการ 1 คนประสบความสำเร็จในการจอง คือ

$$\begin{aligned} \Pr[1 | 4, n, p] & = \sum_{i=0}^{n-1} (1-p)^{4i} \cdot 4p(1-p)^3 \cdot (1-p)^{3(n-i-1)} \\ & + \sum_{i=0}^{n-2} \left((1-p)^{4i} \cdot 4p(1-p)^3 \right) \end{aligned} \quad (3.16)$$

$$\begin{aligned}
& \times \sum_{j=0}^{n-i-2} (1-\rho)^{3j} \cdot 3\rho^2(1-\rho) \cdot (1-\rho)^{n-i-j-2} \\
& + \sum_{l=0}^{n-2} \left((1-\rho)^{4l} \cdot 6\rho^2(1-\rho)^2 \right. \\
& \quad \times \sum_{j=0}^{n-i-2} (1-\rho)^{2j} \cdot 2\rho(1-\rho) \cdot (1-\rho)^{n-i-j-2} \\
& \quad + \sum_{i=0}^{n-2} \left((1-\rho)^{4i} \cdot 4\rho(1-\rho)^3 \cdot \sum_{j=0}^{n-2-i} (1-\rho)^{3j} \times \rho^3 \right) \\
& \quad + \sum_{i=0}^{n-2} \left((1-\rho)^{4i} \cdot 4\rho^3(1-\rho) \cdot \sum_{j=0}^{n-2-i} (1-\rho)^j \cdot \rho \right) \\
& = 4\rho(1-\rho)^{3n} \frac{1-(1-\rho)^n}{1-(1-\rho)} \\
& + 4\rho(1-\rho)^3 \cdot 3\rho^2 \frac{(1-\rho)^{n-1}}{1-(1-\rho)^2} \\
& \times \left(\frac{1-(1-\rho)^{3(n-1)}}{1-(1-\rho)^3} - (1-\rho)^{2(n-1)} \cdot \frac{1-(1-\rho)^{n-1}}{1-(1-\rho)} \right) \\
& + 6\rho^2(1-\rho)^2 \cdot 2\rho \frac{(1-\rho)^{n-1}}{1-(1-\rho)} \\
& \times \left(\frac{1-(1-\rho)^{3(n-1)}}{1-(1-\rho)^3} - (1-\rho)^{n-1} \cdot \frac{1-(1-\rho)^{2(n-1)}}{1-(1-\rho)^2} \right) \\
& + 4\rho(1-\rho)^3 \cdot \rho^3 \frac{1}{1-(1-\rho)^3} \\
& \times \left(\frac{1-(1-\rho)^{4(n-1)}}{1-(1-\rho)^4} - (1-\rho)^{3(n-1)} \cdot \frac{1-(1-\rho)^{n-1}}{1-(1-\rho)} \right) \\
& + 4\rho^3(1-\rho) \cdot \rho \frac{1}{1-(1-\rho)} \\
& \times \left(\frac{1-(1-\rho)^{4(n-1)}}{1-(1-\rho)^4} - (1-\rho)^{n-1} \cdot \frac{1-(1-\rho)^{3(n-1)}}{1-(1-\rho)^3} \right)
\end{aligned}$$

กรณีที่ $k = 2$: ความน่าจะเป็นที่มีผู้ให้บริการ 2 คนประสบความสำเร็จในการจอง คือ

$$\begin{aligned}
\Pr[2 | 4, n, \rho] &= \sum_{i=0}^{n-2} \left((1-\rho)^{4i} \cdot 4\rho(1-\rho)^3 \right. \\
&\quad \times \left. \sum_{j=0}^{n-i-2} (1-\rho)^{3j} \cdot 3\rho(1-\rho)^2 \cdot (1-\rho)^{2(n-i-j-2)} \right) \\
&\quad + \sum_{i=0}^{n-3} \left[(1-\rho)^{4i} \cdot 4\rho(1-\rho)^3 \right. \\
&\quad \times \left\{ \sum_{j=0}^{n-i-3} \left((1-\rho)^{3j} \cdot 3\rho(1-\rho)^2 \cdot \sum_{r=0}^{n-i-j-3} (1-\rho)^{2r} \cdot \rho^2 \right) \right. \\
&\quad \left. \left. + \sum_{j=0}^{n-i-3} \left((1-\rho)^{3j} \cdot 3\rho^2(1-\rho) \cdot \sum_{r=0}^{n-i-j-3} (1-\rho)^r \cdot \rho \right) \right\} \right] \\
&\quad + \sum_{i=0}^{n-3} \left\{ (1-\rho)^{4i} \cdot 6\rho^2(1-\rho)^2 \cdot \sum_{j=0}^{n-i-3} \left((1-\rho)^{2j} \cdot 2\rho(1-\rho) \right. \right. \\
&\quad \left. \left. \times \sum_{r=0}^{n-i-j-3} (1-\rho)^r \cdot \rho \right) \right\} \\
&= 4\rho(1-\rho)^3 \cdot 3 \frac{\rho(1-\rho)^{2(n-1)}}{1-(1-\rho)} \\
&\quad \times \left(\frac{1-(1-\rho)^{2(n-1)}}{1-(1-\rho)^2} - (1-\rho)^{n-1} \cdot \frac{1-(1-\rho)^{n-1}}{1-(1-\rho)} \right) \\
&\quad + 4\rho(1-\rho)^3 \left[3\rho(1-\rho)^2 \cdot \frac{\rho^2}{1-(1-\rho)^2} \left\{ \frac{1}{1-(1-\rho)^3} \left(\frac{1-(1-\rho)^{4(n-2)}}{1-(1-\rho)^4} \right. \right. \right. \\
&\quad \left. \left. \left. - (1-\rho)^{3(n-2)} \cdot \frac{1-(1-\rho)^{n-2}}{1-(1-\rho)} \right) \right. \right. \\
&\quad \left. \left. - \frac{(1-\rho)^{2(n-2)}}{1-(1-\rho)^3} \left(\frac{1-(1-\rho)^{2(n-2)}}{1-(1-\rho)^2} - (1-\rho)^{n-2} \cdot \frac{1-(1-\rho)^{n-2}}{1-(1-\rho)} \right) \right\} \right. \\
&\quad \left. + 3\rho^2(1-\rho) \cdot \frac{\rho}{1-(1-\rho)} \right. \\
&\quad \left. \times \left\{ \frac{1}{1-(1-\rho)^3} \left(\frac{1-(1-\rho)^{4(n-2)}}{1-(1-\rho)^4} - (1-\rho)^{3(n-2)} \cdot \frac{1-(1-\rho)^{n-2}}{1-(1-\rho)} \right) \right\} \right]
\end{aligned} \tag{3.17}$$

$$\begin{aligned}
& \left. \left. \frac{(1-p)^{n-2}}{1-(1-p)^3} \left(\frac{1-(1-p)^{3(n-2)}}{1-(1-p)^3} - (1-p)^{2(n-2)} \cdot \frac{1-(1-p)^{n-2}}{1-(1-p)} \right) \right] \right\} \\
& + 6p^2(1-p)^2 \cdot 2p(1-p) \left\{ \frac{1}{1-(1-p)^2} \left(\frac{1-(1-p)^{4(n-2)}}{1-(1-p)^4} \right. \right. \\
& \left. \left. - (1-p)^{2(n-2)} \cdot \frac{1-(1-p)^{2(n-2)}}{1-(1-p)^2} \right) \right\} \\
& - \frac{(1-p)^{n-2}}{1-(1-p)} \left(\frac{1-(1-p)^{3(n-2)}}{1-(1-p)^3} - (1-p)^{n-2} \cdot \frac{1-(1-p)^{2(n-2)}}{1-(1-p)^2} \right) \Bigg\}
\end{aligned}$$

กรณีที่ $k = 3$: ความน่าจะเป็นที่มีผู้ใช้บริการ 3 คนประสบความสำเร็จในการจอง คือ

$$\begin{aligned}
\Pr[3 | 4, n, p] &= \sum_{i=0}^{n-3} \left((1-p)^{4i} \cdot 4p(1-p)^3 \cdot \sum_{j=0}^{n-i-3} \left((1-p)^{3j} \cdot 3p(1-p)^2 \right. \right. \\
& \times \left. \left. \sum_{r=0}^{n-i-j-3} (1-p)^{2r} \cdot p(1-p) \cdot (1-p)^{n-i-j-r-3} \right) \right) \\
&= 4p(1-p)^3 \cdot 3p(1-p)^2 \cdot 2p \frac{(1-p)^{n-2}}{1-(1-p)} \left\{ \frac{1}{1-(1-p)^2} \left(\frac{1-(1-p)^{3(n-2)}}{1-(1-p)^3} \right. \right. \\
& \left. \left. - (1-p)^{2(n-2)} \cdot \frac{1-(1-p)^{n-2}}{1-(1-p)} \right) \right\} \\
& - \frac{(1-p)^{n-2}}{1-(1-p)} \left(\frac{1-(1-p)^{2(n-2)}}{1-(1-p)^2} - (1-p)^{n-2} \cdot \frac{1-(1-p)^{n-2}}{1-(1-p)} \right) \Bigg\}
\end{aligned} \tag{3.18}$$

กรณีที่ $k = 4$: ความน่าจะเป็นที่มีผู้ใช้บริการทั้ง 4 คนประสบความสำเร็จในการจอง คือ

$$\begin{aligned}
\Pr[4 | 4, n, p] &= \sum_{i=0}^{n-4} \left((1-p)^{4i} \cdot 4p(1-p)^3 \cdot \sum_{j=0}^{n-i-4} \left((1-p)^{3j} \cdot 3p(1-p)^2 \right. \right. \\
& \times \left. \left. \sum_{r=0}^{n-i-j-4} \left((1-p)^{2r} \cdot 2p(1-p) \cdot \sum_{s=0}^{n-i-j-r-4} (1-p)^s \cdot p \right) \right) \right) \\
&= 4p(1-p)^3 \cdot 3p(1-p)^2 \cdot 2p(1-p) \cdot p \cdot \frac{1}{1-(1-p)}
\end{aligned} \tag{3.19}$$

$$\begin{aligned}
& \times \left[\frac{1}{1-(1-p)^2} \left\{ \frac{1}{1-(1-p)^3} \left(\frac{1-(1-p)^{4(n-3)}}{1-(1-p)^4} \right. \right. \right. \\
& \left. \left. \left. - (1-p)^{3(n-3)} \cdot \frac{1-(1-p)^{n-3}}{1-(1-p)} \right) \right. \right. \\
& \left. \left. - \frac{(1-p)^{2(n-3)}}{1-(1-p)} \left(\frac{1-(1-p)^{2(n-3)}}{1-(1-p)^2} - (1-p)^{n-3} \cdot \frac{1-(1-p)^{n-3}}{1-(1-p)} \right) \right\} \right. \\
& \left. - \frac{(1-p)^{n-3}}{1-(1-p)} \left\{ \frac{1}{1-(1-p)^2} \left(\frac{1-(1-p)^{3(n-3)}}{1-(1-p)^3} \right. \right. \right. \\
& \left. \left. \left. - (1-p)^{2(n-3)} \cdot \frac{1-(1-p)^{n-3}}{1-(1-p)} \right) \right. \right. \\
& \left. \left. - \frac{(1-p)^{n-3}}{1-(1-p)} \left(\frac{1-(1-p)^{2(n-3)}}{1-(1-p)^2} - (1-p)^{n-3} \cdot \frac{1-(1-p)^{n-3}}{1-(1-p)} \right) \right\} \right]
\end{aligned}$$

ระบบที่มีผู้ใช้บริการสี่คน จำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจอง ด้วยค่าความน่าจะเป็น p จะหาจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จได้คือ

$$\begin{aligned}
T[4, n, p] &= 0 \cdot \Pr[0 | 4, n, p] + 1 \cdot \Pr[1 | 4, n, p] + 2 \cdot \Pr[2 | 4, n, p] \\
&+ 3 \cdot \Pr[3 | 4, n, p] + 4 \cdot \Pr[4 | 4, n, p]
\end{aligned} \tag{3.20}$$

เมื่อ $\Pr[0 | 4, n, p]$, $\Pr[1 | 4, n, p]$, $\Pr[2 | 4, n, p]$, $\Pr[3 | 4, n, p]$, และ $\Pr[4 | 4, n, p]$ เป็นไปตามสมการ (3.15), (3.16), (3.17), (3.18), และ(3.19) ตามลำดับ

ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเกตการจองในระบบนี้ซึ่งมีผู้ใช้บริการ 4 คน คือค่าที่ทำให้อนุพันธ์ของสมการ (3.20) เทียบกับ p เป็นศูนย์ ซึ่งค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมที่คำนวณได้จะขึ้นอยู่กับจำนวนสล๊อตการจองที่มีอยู่ในระบบ และจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยสูงสุดที่ประสบความสำเร็จจะเป็นไปตามสมการ (3.20) เมื่อใช้ p เท่ากับค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเกตการจอง

3.3 เทคนิคการใช้ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมแบบค่าคงที่

หัวข้อที่ผ่านมาเป็นกรณีศึกษาของระบบที่มีผู้ใช้บริการเพียง 1, 2, 3, และ 4 คน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาสมการ (3.3), (3.9), (3.14), และ (3.20) พบว่าเป็นสมการที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเก็ตการจอง (p) กับจำนวนผู้ใช้บริการ โดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ (T) นั้นเป็นส่วนหนึ่งแสดงให้เห็นว่าค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเก็ตการจองมีผลต่อสมรรถนะของระบบ ค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเก็ตการจองจึงเป็นพารามิเตอร์สำคัญที่มีผลต่อสมรรถนะของระบบ การเลือกค่านี้นี้จึงต้องเลือกอย่างเหมาะสม ถ้าค่า p มีค่ามากเกินไปจะทำให้ผู้ใช้บริการเกือบทั้งหมดจะเข้าจองในสล๊อตการจองแรก ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้บริการเกิดการชนกัน หลังจากนั้นผู้ใช้บริการที่เหลืออยู่จำนวนน้อยจะเข้าจองในสล๊อตที่เหลือ ส่งผลให้จำนวนผู้ใช้บริการที่ประสบความสำเร็จคาดว่าจะมีเพียงเล็กน้อยเนื่องจากการชนกันในสล๊อตแรก ๆ ในทางตรงกันข้ามถ้าค่า p มีค่าน้อยเกินไป ทำให้แทบจะไม่มีผู้ใช้บริการคนใดตัดสินใจเข้าจอง สล๊อตการจองจำนวนมากจะไม่ถูกใช้ และจำนวนผู้ใช้บริการที่ประสบความสำเร็จคาดว่าจะมีเพียงเล็กน้อย เพราะสล๊อตการจองมีการใช้งานน้อยเกินไป

ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวและเพื่อให้ระบบได้รับสมรรถนะสูงสุดในช่วงการจอง วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงเสนอ “เทคนิคการใช้ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมแบบค่าคงที่” คือ เทคนิคที่ใช้ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมค่าหนึ่งในเฟรมแต่ละเฟรม (ช่วงการจอง) ค่านี้จะเท่ากันสำหรับผู้ใช้บริการทุกคน และเท่ากันตลอดทุกสล๊อตการจองในเฟรมนั้น ๆ เมื่อขึ้นเฟรมใหม่จะคำนวณค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมค่าใหม่ ซึ่งจะหาโดยพิจารณาจากจำนวนผู้ใช้บริการที่ต้องการจอง ณ เวลาเริ่มต้นในแต่ละเฟรม และจำนวนสล๊อตการจองที่มีอยู่ในช่วงการจองแต่ละช่วง

3.3.1 วิธี Cascade Fixed Probability (CFP)

วิธีนี้กำหนดให้ผู้ใช้บริการแต่ละคนพยายามเข้าจองในสล๊อตการจองแต่ละสล๊อตตามลำดับจากสล๊อตแรกถึงสุดท้าย (Cascade) ในแต่ละสล๊อตผู้ใช้บริการจะตัดสินใจว่าจะเข้าจองหรือไม่ด้วยความน่าจะเป็นที่แน่นอนค่าหนึ่ง (Fixed Probability) และผู้ใช้บริการแต่ละคนมีสิทธิเพียงครั้งเดียวที่จะเข้าจองช่องสัญญาณ โดยเทคนิคการใช้ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมแบบค่าคงที่จะถูกใช้ในวิธีนี้ เราจะเรียกวิธีนี้ว่า “Cascade Fixed Probability” หรือ “CFP” การหาสมรรถนะของวิธีนี้รวมถึงค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเก็ตการจอง จะแสดงให้เห็นในหัวข้อย่อยถัดไป

3.3.2 การหาสมรรถนะของวิธี CFP ด้วย Recursive Formula ในรูปของ Pr

หัวข้อ 3.2 เป็นกรณีเฉพาะของวิธี CFP ที่มีผู้ให้บริการเพียง 1, 2, 3, และ 4 คน จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า เมื่อจำนวนผู้ให้บริการเพิ่มขึ้นการคำนวณหาความน่าจะเป็นที่ผู้ให้บริการประสบความสำเร็จในการจอง (Pr) มีความยุ่งยากมากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะกรณีที่มีผู้ให้บริการ 4 คน และข้อสังเกตที่เห็นได้ก็อย่างหนึ่งจากสมการคือ Pr ของแต่ละกรณีจะมีรูปแบบที่คล้ายกัน ดังนั้นการคำนวณหา Pr ในกรณีที่มีผู้ให้บริการมากกว่านี้จะสามารถทำได้ แต่เพื่อให้ได้จำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ (T) ในกรณีทั่วไป (General Case) ซึ่งมีผู้ให้บริการ M คน และสล๊อตการจอง N สล๊อต จะต้องใช้เทคนิคบางอย่างเข้ามาช่วยในการวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์คือ เทคนิค Recursive Formula เพราะเป็นเทคนิคที่ใช้หาค่าที่ต้องการได้จากค่าที่มีอยู่ ดังนั้นการหาสมรรถนะของวิธี CFP จะทำด้วยเทคนิค Recursive Formula ในรูปของ Pr

กำหนดพารามิเตอร์ต่าง ๆ ดังนี้

m แทนจำนวนผู้ให้บริการ

m_{i+1} แทนจำนวนผู้ให้บริการที่ตัดสินใจเข้าจอง ณ สล๊อตการจองที่ $i+1$

k แทนจำนวนผู้ให้บริการที่ประสบความสำเร็จ

n แทนจำนวนสล๊อตการจอง

j แทนจำนวนสล๊อตการจองที่ถูกใช้ ($n_{successful} + n_{collision}$)

$Pr[k | m, n, p]$ แทนความน่าจะเป็นที่ผู้ให้บริการ k คนประสบความสำเร็จ เมื่อระบบมีผู้ให้บริการ m คน จำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต และผู้ให้บริการตัดสินใจเข้าจอง ด้วยค่าความน่าจะเป็น p

$Pr[k, j | m, n, p]$ แทนความน่าจะเป็นที่ผู้ให้บริการ k คนประสบความสำเร็จ และใช้จำนวนสล๊อตการจอง j สล๊อต เมื่อระบบมีผู้ให้บริการ m คน จำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต และผู้ให้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยค่าความน่าจะเป็น p

$P_{CFP} [m, n]$ แทนค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเกจการจองของวิธี CFP เมื่อระบบมีผู้ให้บริการ m คน และจำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต

$T[m, n, p]$ แทนจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ เมื่อระบบมีผู้ใช้บริการ m คน จำนวนสล็อตการจอง n สล็อต และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยความน่าจะเป็น p

$T_{CFP}[m, n]$ แทนจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของวิธี CFP เมื่อระบบมีผู้ใช้บริการ m คน และจำนวนสล็อตการจอง n สล็อต

โดยที่จำนวนสล็อตการจองที่มีผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจอง (j) ที่เป็นไปได้คือ

$$j = k, k + 1, k + 2, \dots, k + \left\lfloor \frac{n - k}{2} \right\rfloor \tag{3.21}$$

กำหนดให้ $\lfloor x \rfloor =$ จำนวนเต็มทีมากที่สุดที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ x

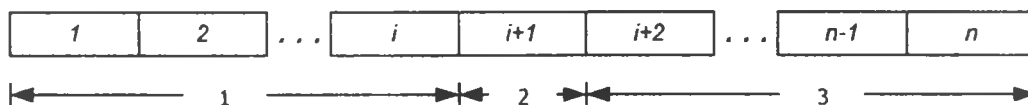
หมายเหตุ สมการ (3.21): ค่ามากที่สุดของ j คือ ผลรวมของจำนวนสล็อตการจองที่มีสถานะประสบความสำเร็จ (Successful) กับจำนวนสล็อตที่เกิดการชน (Collision) ได้มากที่สุด

ขั้นตอนสำหรับการคำนวณความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ $\Pr[k, j | m, n, p]$ เป็นดังนี้

กรณี $j = 0$: ไม่มีสล็อตการจองใดถูกใช้ ดังนั้นจึงไม่มีผู้ใช้บริการคนใดเข้าจองและประสบความสำเร็จในการจอง ค่าความน่าจะเป็นสำหรับเหตุการณ์นี้คือ

$$\Pr[0, 0 | m, n, p] = (1 - p)^{m \cdot n} \tag{3.22}$$

กรณี $j > 0$: มีผู้ใช้บริการอย่างน้อย 1 คนตัดสินใจเข้าจอง การหาค่าความน่าจะเป็นของเหตุการณ์นี้จะพิจารณาดังรูปที่ 3.3 โดยช่วงการจองจะถูกแบ่ง 3 ส่วนคือ ส่วนแรก, ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3

รูปที่ 3.3 ช่วงการจองถูกแบ่งเป็น 3 ส่วน

- ส่วนแรก: แสดงถึงช่วงที่ยังไม่มีผู้ใช้บริการคนใดเข้าจอง ดังนั้นความน่าจะเป็นที่ไม่มีผู้ใช้บริการคนใดเลยตัดสินใจเข้าจองทั้ง i สล็อต เมื่อผู้ใช้บริการแต่ละคนจะตัดสินใจเข้าจอง ด้วยค่าความน่าจะเป็น p คือ

$$(1 - p)^{m \cdot i} \quad (3.23)$$

โดยที่จำนวนสล็อตการจองที่ไม่มีผู้ใช้บริการคนใดเข้าจองในส่วนแรก (i) ที่เป็นไปได้ คือ

$$i = 0, 1, 2, \dots, n - j \quad (3.24)$$

- ส่วนที่ 2: แสดงถึงสล็อตการจองสล็อตแรกที่มีผู้ใช้บริการอย่างน้อย 1 คนเข้าจอง ดังนั้นความน่าจะเป็นที่มีผู้ใช้บริการ m_{i+1} คนเข้าจอง ณ สล็อตการจองที่ $i+1$ คือ

$$B[m, m_{i+1}, p] \quad (3.25)$$

$$\text{กำหนดให้ } B[m, m_{i+1}, p] = \binom{m}{m_{i+1}} p^{m_{i+1}} (1 - p)^{m - m_{i+1}}$$

$$\text{โดยที่ } \binom{m}{m_{i+1}} = \frac{m!}{(m - m_{i+1})! (m_{i+1})!} \text{ และ } x! = x(x - 1)(x - 2) \dots (1) \quad , x \in I^+$$

เมื่อจำนวนผู้ใช้บริการที่ตัดสินใจเข้าจอง ณ สล็อตการจองที่ $i + 1$ (m_{i+1}) ที่เป็นไปได้ คือ

$$m_{i+1} = b_{i+1}, b_{i+1} + 1, b_{i+1} + 2, \dots, e_{i+1} \quad (3.26)$$

โดยที่ b_{i+1} กำหนดดังนี้

$$\begin{aligned} b_{i+1} &= 0 \quad , j = 0 \\ &= 2 \quad , j \neq 0 \text{ และ } k = 0 \\ &= 1 \quad , j \neq 0 \text{ และ } k \neq 0 \end{aligned} \quad (3.27)$$

และ e_{i+1} กำหนดดังนี้

$$\begin{aligned} e_{i+1} &= 0 \quad , j = 0 \\ &= m - 2(j - 1) \quad , j \neq 0 \text{ และ } k = 0 \\ &= 1 \quad , j \neq 0 \text{ และ } j = k \\ &= (m - k) - 2(j - k - 1) \quad , j \neq 0 \text{ และ } j \neq k \end{aligned} \quad (3.28)$$

เมื่อเงื่อนไขตามสมการ (3.27) และ (3.28) ได้จากการพิจารณาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

- ส่วนที่ 3: แสดงถึงช่วงหลังจากส่วนที่ 2 ซึ่งจะพิจารณาการจ้องที่ $i+2$ จนถึง การจ้องที่สุดท้าย (n)

กำหนดพารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับช่วงนี้ คือ

m'	แทนจำนวนผู้ใช้บริการในช่วงที่ 3
k'	แทนจำนวนผู้ใช้บริการที่ประสบความสำเร็จในช่วงที่ 3
n'	แทนจำนวนการจ้องที่ในช่วงที่ 3
j'	แทนจำนวนการจ้องที่ถูกใช้ในช่วงที่ 3 ($n'_{\text{successful}} + n'_{\text{collision}}$)

$\Pr[k', j' | m', n', p]$ แทนความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการ k' คนประสบความสำเร็จ และใช้จำนวน การจ้องที่ j' สล็อต เมื่อมีผู้ใช้บริการ m' คน จำนวนการจ้องที่ n' สล็อต และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจ้องด้วยค่าความน่าจะเป็น p

โดยที่ m' , k' , j' , และ n' หาได้จาก

$$m' = m - m_{j+1} \quad (3.29)$$

$$\begin{aligned} k' &= k - 1 & , m_{j+1} &= 1 \\ &= k & , m_{j+1} &\neq 1 \end{aligned} \quad (3.30)$$

$$\begin{aligned} j' &= j & , m_{j+1} &= 0 \\ &= j - 1 & , m_{j+1} &> 0 \end{aligned} \quad (3.31)$$

$$n' = n - i - 1 \quad (3.32)$$

จากการพิจารณาส่วนที่ 1, 2, และ 3 ทำให้สามารถหาความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ $\Pr[k, j | m, n, p]$ ด้วย Recursive Formula ในรูปของ \Pr ได้ดังนี้

$$\Pr[k, j | m, n, p] = \sum_{i=0}^{n-j} \left((1-p)^{m-i} \cdot \sum_{m_{i+1}=b_{i+1}}^{c_{i+1}} B[m, m_{i+1}, p] \cdot \Pr[k', j' | m', n', p] \right) \quad (3.33)$$

เมื่อเงื่อนไขขอบเขตของสมการ (3.33) คือ

$$\Pr[k, j | 0, n, p] = \Pr[k, j | m, 0, p] = 1 \quad (3.34)$$

ดังนั้นความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการประสบความสำเร็จมีค่าเท่ากับ

$$\begin{aligned} \Pr[k | m, n, p] &= \sum_{j=k}^{k + \left\lfloor \frac{n-k}{2} \right\rfloor} \Pr[k, j | m, n, p] \\ &= \sum_{j=k}^{k + \left\lfloor \frac{n-k}{2} \right\rfloor} \sum_{i=0}^{n-j} \left((1-p)^{m \cdot i} \cdot \sum_{m_{i+1}=b_{i+1}}^{e_{i+1}} B[m, m_{i+1}, p] \cdot \Pr[k', j' | m', n', p] \right) \end{aligned} \quad (3.35)$$

ระบบที่มีผู้ใช้บริการ m คน จำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยค่าความน่าจะเป็น p จะหาจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จได้คือ

$$\begin{aligned} T[m, n, p] &= \sum_{k=0}^m k \cdot \Pr[k | m, n, p] \\ &= \sum_{k=0}^m \sum_{j=k}^{k + \left\lfloor \frac{n-k}{2} \right\rfloor} \sum_{i=0}^{n-j} \left((1-p)^{m \cdot i} \cdot \sum_{m_{i+1}=b_{i+1}}^{e_{i+1}} B[m, m_{i+1}, p] \cdot \Pr[k', j' | m', n', p] \right) \end{aligned} \quad (3.36)$$

ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเกตการจอง ($p_{CFP}[m, n]$) ในเฟรมแต่ละเฟรม คือ ค่า p ที่ทำให้อนุพันธ์ของสมการ (3.36) เทียบกับ p เป็นศูนย์ ซึ่งค่า $p_{CFP}[m, n]$ ที่ได้จะทำให้ได้จำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยสูงสุดที่ประสบความสำเร็จ ($T_{CFP}[m, n]$)

3.3.3 การหาสมรรถนะของวิธี CFP ด้วย Recursive Formula ในรูปของ T

เนื่องจากการหาสมรรถนะของวิธี CFP ด้วย Recursive Formula ในรูปของ Pr ตามหัวข้อย่อย 3.3.2 มีความยุ่งยากในการคำนวณ ดังนั้นจึงได้เสนอวิธีใหม่เพื่อที่จะคำนวณได้ง่ายขึ้น จะหาสมรรถนะของวิธี CFP ด้วย Recursive Formula ในรูปของจำนวนผู้ให้บริการ โดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ (T)

กำหนดพารามิเตอร์ต่าง ๆ ดังนี้

$T_{CFP}[m, n]$ แทนจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของวิธี CFP เมื่อระบบมีผู้ให้บริการ m คน และจำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต

$p_{CFP}[m, n]$ แทนค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเกตการจองของวิธี CFP เมื่อระบบมีผู้ให้บริการ m คน และจำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต

$B[m, x, p]$ แทนความน่าจะเป็นแบบทวินาม (Binomial Probability) ที่ผู้ให้บริการ x คน จากทั้งหมด m คน ตัดสินใจเข้าจอง เมื่อผู้ให้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยค่าความน่าจะเป็น p

โดยที่ความน่าจะเป็นแบบไบนอมิเยล $B[m, x, p]$ กำหนดดังนี้

$$B[m, x, p] = \binom{m}{x} p^x (1-p)^{m-x}, \text{ เมื่อ } \binom{m}{x} = \frac{m!}{x!(m-x)!} \quad (3.37)$$

เนื่องจากในสล๊อตการจองแต่ละสล๊อต จะมีผู้ให้บริการเพียงคนเดียวที่สามารถประสบความสำเร็จในการจอง ซึ่งจะเกิดเมื่อไม่มีผู้ให้บริการคนอื่นยกเว้นผู้ให้บริการคนนั้นเข้าจอง พิจารณาสล๊อตการจองแรกจะมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ 3 เหตุการณ์คือ

กรณี $x = 0$: ไม่มีผู้ให้บริการคนใดเลยเข้าจอง สล๊อตการจองจะอยู่ในสถานะว่าง และในสล๊อตการจองถัดไปมีผู้ให้บริการเหลืออยู่เท่าเดิม m คน ดังนั้นจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของกรณีนี้หาได้จากผลคูณของความน่าจะเป็นที่เกิดเหตุการณ์ ($B[m, 0, p]$) กับจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในสล๊อตการจองถัดไป ($T[m, n-1, p]$)

$$B[m, 0, p] \cdot T[m, n-1, p] \quad (3.38)$$

กรณี $x = 1$: มีผู้ให้บริการเพียงคนเดียวเข้าจอบ ผู้ให้บริการจะประสบความสำเร็จในการจอบ และในสล็อตการจอบถัดไปมีจำนวนผู้ให้บริการเหลือ $m - 1$ คน ดังนั้นจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของกรณีนี้หาได้จากผลคูณของความน่าจะเป็นที่เกิดเหตุการณ์ ($B[m, 1, p]$) กับผลรวมของ 1 และจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในสล็อตการจอบถัดไป ($1 + T[m-1, n-1, p]$) เมื่อ 1 เป็นจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จที่เพิ่มขึ้นเพราะมีผู้ให้บริการประสบความสำเร็จในการจอบ 1 คน

$$B[m, 1, p] \cdot (1 + T[m-1, n-1, p]) \quad (3.39)$$

กรณี $x > 1$: มีผู้ให้บริการมากกว่าหนึ่งคนเข้าจอบ จึงเกิดการชนกันทำให้ผู้ให้บริการทั้ง x คนไม่ประสบความสำเร็จในการจอบ และในสล็อตการจอบถัดไปมีจำนวนผู้ให้บริการเหลือ $m - x$ คน ดังนั้นจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของกรณีนี้หาได้จากผลคูณของความน่าจะเป็นที่เกิดเหตุการณ์ ($B[m, x, p]$) กับจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในสล็อตการจอบถัดไป ($T[m-x, n-1, p]$)

$$B[m, x, p] \cdot T[m-x, n-1, p] \quad (3.40)$$

ดังนั้นในระบบที่มีผู้ให้บริการ m คน จำนวนสล็อตการจอบ n สล็อต และผู้ให้บริการตัดสินใจเข้าจอบด้วยค่าความน่าจะเป็น p จะหาจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จด้วย Recursive Formula ในรูปของ T ได้คือ

$$\begin{aligned} T[m, n, p] &= B[m, 0, p] \cdot T[m, n-1, p] \\ &+ B[m, 1, p] \cdot (1 + T[m-1, n-1, p]) \\ &+ \sum_{x=2}^m B[m, x, p] \cdot T[m-x, n-1, p] \\ &= B[m, 1, p] + \sum_{x=0}^m B[m, x, p] \cdot T[m-x, n-1, p] \end{aligned} \quad (3.41)$$

เมื่อเงื่อนไขขอบเขตของสมการ (3.41) คือ

$$T[m, 0, p] = T[0, n, p] = 0 \quad (3.42)$$

ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเก็ตการจอง ($p_{CFP}[m,n]$) ในเฟรมแต่ละเฟรม คือ ค่า p ที่ทำให้อนุพันธ์ของสมการ (3.42) เทียบกับ p เป็นศูนย์ ซึ่งค่า $p_{CFP}[m,n]$ ที่ได้ จะทำให้ได้จำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยสูงสุดที่ประสบความสำเร็จ ($T_{CFP}[m,n]$)

จะเห็นได้ชัดเจนว่า การคำนวณเพื่อหาค่า $p_{CFP}[m,n]$ และ $T_{CFP}[m,n]$ ด้วย Recursive Formula ในรูปของจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ (T) มีความซับซ้อนน้อยกว่าในรูปของความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการประสบความสำเร็จ (Pr) ดังนั้นการหาสมรรถนะของวิธี CFP ด้วย Recursive Formula ในรูปของ T จะถูกใช้เป็นแนวทางในการหาสมรรถนะของวิธีอื่น ๆ ต่อไป

3.4 เทคนิคการใช้ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมแบบปรับค่าได้

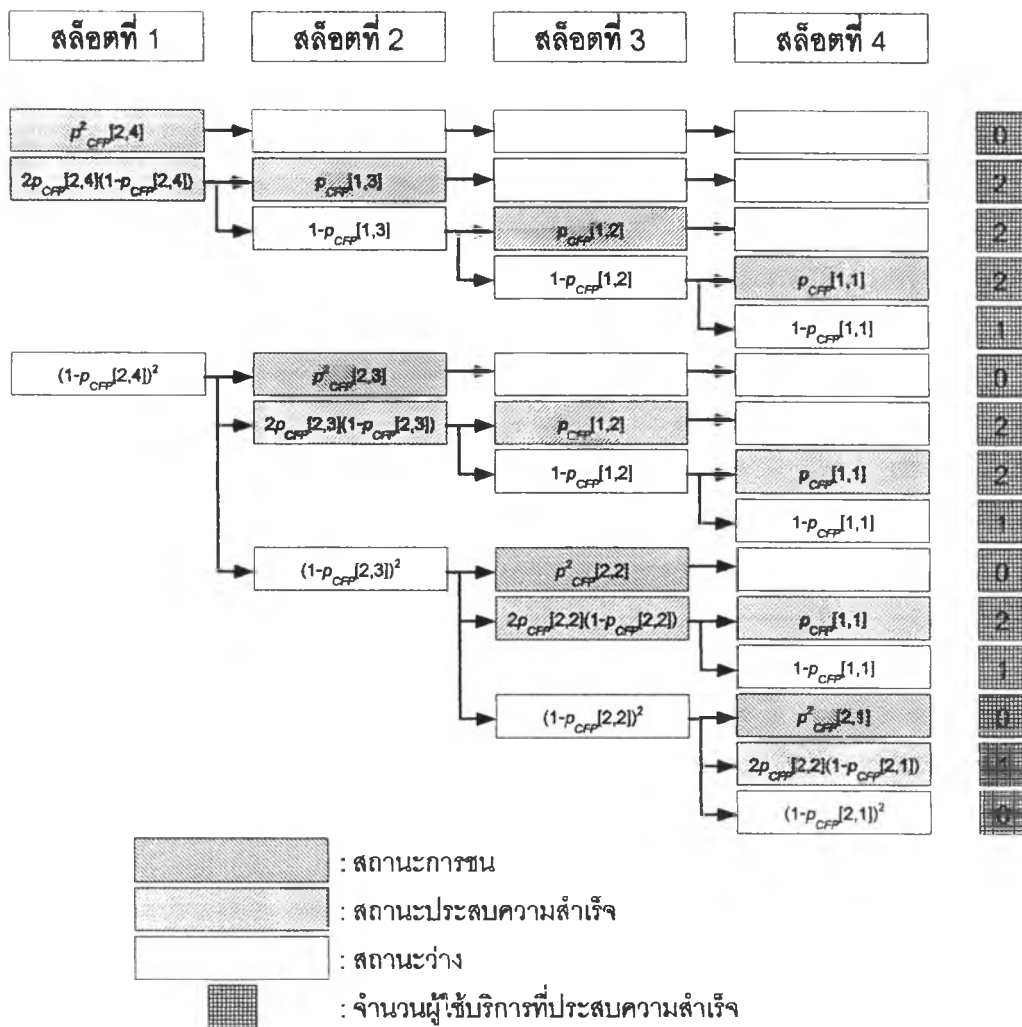
ในหัวข้อ 3.3 ผู้วิจัยได้เสนอเทคนิคการใช้ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมแบบค่าคงที่ ผู้ใช้บริการทุกคนใช้ค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเก็ตการจองเท่ากันในทุกสล็อตการจองในเฟรมแต่ละเฟรม ดังนั้นเพื่อปรับปรุงสมรรถนะของระบบให้ดียิ่งขึ้น จึงเกิดแนวคิดที่จะใช้ค่าความน่าจะเป็นที่ไม่เท่ากันในสล็อตการจองแต่ละสล็อต นั่นหมายความว่าผู้ให้บริการจะต้องปรับค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเก็ตการจองให้เหมาะสม ตามจำนวนผู้ให้บริการและสล็อตการจองที่มีอยู่ ณ สล็อตการจองที่กำลังพิจารณา แม้เงื่อนไขข้อนี้จะขัดแย้งกับข้อสมมุติฐานตอนต้น เพราะแทบจะเป็นไปไม่ได้เลยที่สถานีฐานจะประมาณจำนวนผู้ให้บริการที่ต้องการจอง ณ สล็อตการจองที่กำลังพิจารณา แล้วแจ้งไปบอกผู้ให้บริการได้ทัน เนื่องจากผลของเวลาประวิงการแพร่กระจายครบรอบที่ยาวกว่าเวลาในการส่งข้อมูลในระบบสื่อสารไร้สายความเร็วสูง แต่เพื่อทดสอบแนวคิดนี้ว่าเป็นจริง จึงใช้แนวคิดนี้บนวิธีที่เสนอ 2 วิธีซึ่งจะอธิบายในหัวข้อย่อยถัดไป และจะเรียกแนวคิดที่กล่าวมานี้ว่า “เทคนิคการใช้ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมแบบปรับค่าได้”

3.4.1 วิธี Cascade Adaptive Probability (CAP)

จากวิธี CFP จะเห็นว่าค่าที่เหมาะสมของ p มีอยู่จริง ซึ่งเป็นค่าที่หาได้บนเทคนิคการใช้ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมแบบค่าคงที่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอวิธีที่จะใช้ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมที่คำนวณได้ p_{CFP} มาใช้กับเทคนิคการใช้ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมแบบปรับค่าได้ ดังนั้นวิธีนี้กำหนดให้ผู้ให้บริการทุกคนพยายามเข้าจองในสล็อตการจองจากสล็อตแรกจนถึงสล็อตสุดท้าย โดยผู้ให้บริการจะปรับเปลี่ยนค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเก็ตการจองในสล็อตการจองแต่ละสล็อต ตามจำนวนผู้ให้บริการและสล็อตการจองที่เหลืออยู่ ณ เวลานั้น จะเรียกวิธีนี้ว่า “*Cascade Adaptive Probability*” หรือ “*CAP*” สำหรับตัวอย่างเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของวิธี CAP ได้แสดงในรูปที่ 3.4 ส่วนการวิเคราะห์หาสมรรถนะของ CAP สามารถทำได้คล้ายกับวิธี CFP ดังนี้

กำหนดพารามิเตอร์ที่ใช้คือ

$T_{CAP}[m, n]$ แทนจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของวิธี CAP เมื่อระบบมีผู้ให้บริการ m คน และจำนวนสล็อตการจอง n สล็อต

รูปที่ 3.4 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของวิธี CAP เมื่อมีผู้ใช้บริการ 2 คน และสล๊อตการจอง 4 สล๊อต

เมื่อพิจารณาสล๊อตการจองแรกจะมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ 3 เหตุการณ์คือ

กรณีที่ $x = 0$: ไม่มีผู้ใช้บริการคนใดเลยเข้าจอง สล๊อตการจองจะอยู่ในสถานะว่าง และในสล๊อตการจองถัดไปมีผู้ใช้บริการเหลืออยู่เท่าเดิม m คน ดังนั้นจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของกรณีนี้หาได้จากผลคูณของความน่าจะเป็นที่เกิดเหตุการณ์ ($B[m, 0, p_{CFP}[m, n]]$) กับจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในสล๊อตการจองถัดไป ($T_{CAP}[m, n-1]$)

$$B[m, 0, p_{CFP}[m, n]] \cdot T_{CAP}[m, n-1] \tag{3.43}$$

กรณีที่ $x = 1$: มีผู้ใช้บริการเพียงคนเดียวเข้าจอง ผู้ใช้บริการจะประสบความสำเร็จในการจอง และในสล๊อตการจองถัดไปมีจำนวนผู้ให้บริการเหลือ $m - 1$ คน ดังนั้นจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของกรณีนี้หาได้จากผลคูณของความน่าจะเป็นที่เกิดเหตุการณ์

($B[m,1,p_{CFP}[m,n]]$) กับผลรวมของ 1 และจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในสล็อตการจองถัดไป ($1+T_{CAP}[m-1,n-1]$) เมื่อ 1 เป็นจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จที่เพิ่มขึ้นเพราะมีผู้ให้บริการประสบความสำเร็จจากการจอง 1 คน

$$B[m,1,p_{CFP}[m,n]] \cdot (1+T_{CAP}[m-1,n-1]) \quad (3.44)$$

กรณีที่ $x > 1$: มีผู้ให้บริการมากกว่าหนึ่งคนเข้าจอง จึงเกิดการชนกันทำให้ผู้ให้บริการทั้ง x คนไม่ประสบความสำเร็จในการจอง และในสล็อตการจองถัดไปมีจำนวนผู้ให้บริการเหลือ $m-x$ คน ดังนั้นจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของกรณีนี้หาได้จากผลคูณของความน่าจะเป็นที่เกิดเหตุการณ์ ($B[m,x,p_{CFP}[m,n]]$) กับจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในสล็อตการจองถัดไป ($T_{CAP}[m-x,n-1]$)

$$B[m,x,p_{CFP}[m,n]] \cdot T_{CAP}[m-x,n-1] \quad (3.45)$$

ดังนั้นจะหาจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ $T_{CAP}[m,n]$ ในระบบที่ผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองในสล็อตการจองแต่ละสล็อตด้วยค่าความน่าจะเป็น $p_{CFP}[m,n]$ เมื่อ m และ n คือจำนวนผู้ให้บริการและสล็อตการจองเหลืออยู่ ณ สล็อตการจองที่กำลังพิจารณา $T_{CAP}[m,n]$ ได้คือ

$$\begin{aligned} T_{CAP}[m,n] &= B[m,0,p_{CFP}[m,n]] \cdot T_{CAP}[m,n-1] \\ &+ B[m,1,p_{CFP}[m,n]] \cdot (1+T_{CAP}[m-1,n-1]) \\ &+ \sum_{x=2}^m B[m,x,p_{CFP}[m,n]] \cdot T_{CAP}[m-x,n-1] \\ &= B[m,1,p_{CFP}[m,n]] + \sum_{x=0}^m B[m,x,p_{CFP}[m,n]] \cdot T_{CAP}[m-x,n-1] \end{aligned} \quad (3.46)$$

เมื่อเงื่อนไขขอบเขตของสมการ (3.46) คือ

$$T_{CAP}[m,0] = T_{CAP}[0,n] = 0 \quad (3.47)$$

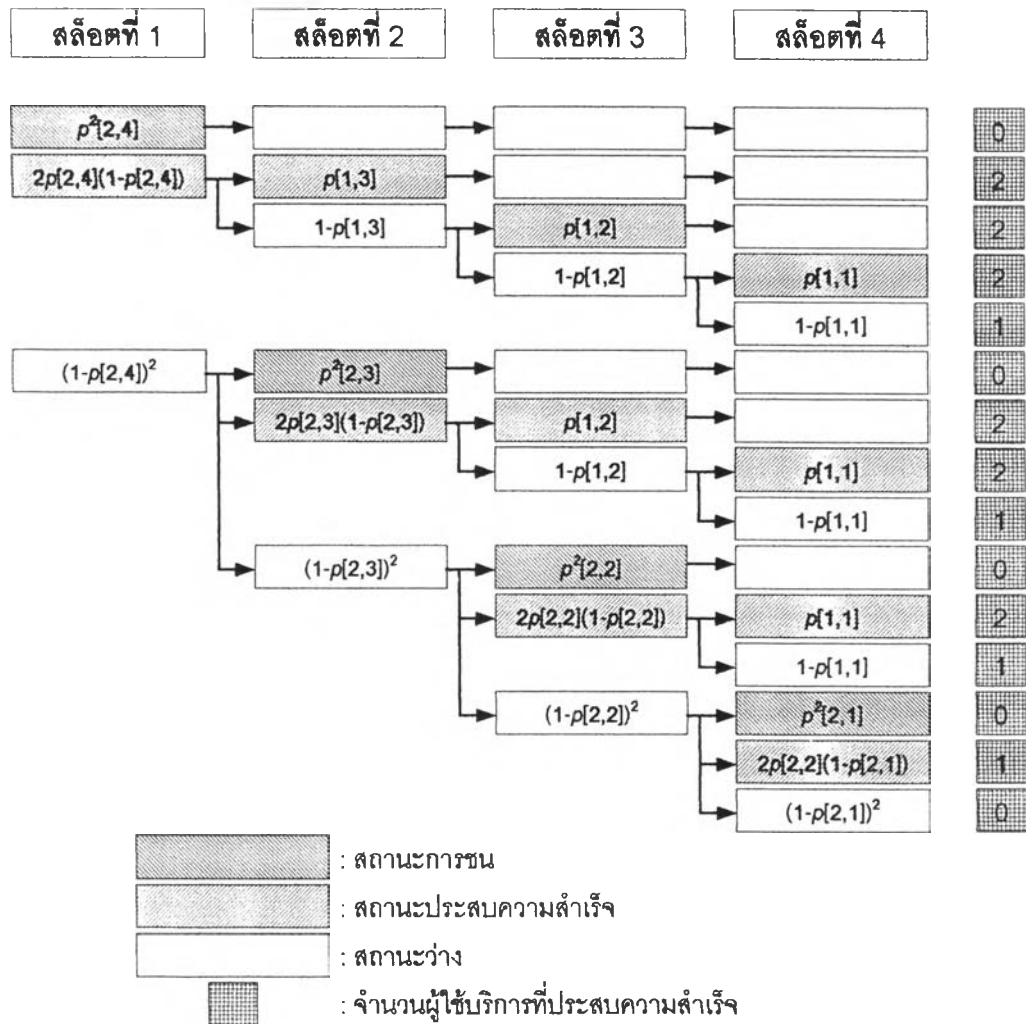
3.4.2 วิธี Cascade Optimal Probability (COP)

เนื่องจากวิธี CAP เป็นวิธีใช้ค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเก็ตเกิดการจองแบบปรับค่าได้ โดยค่าที่ใช้ นำมาจากวิธี CFP (p_{CFP}) ซึ่งเป็นค่าที่ได้จากการคำนวณบนระบบที่กำหนดให้ผู้ใช้บริการทุกคนใช้ค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเก็ตเกิดการจองเท่ากันทุกสล็อตการจอง ดังนั้นเมื่อนำค่า p_{CFP} ที่ได้มาใช้กับระบบที่ผู้ใช้บริการสามารถปรับค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเก็ตการจองได้ทุกสล็อตการจอง ค่านี้จึงไม่น่าจะใช้ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมที่สุดในการเข้าจอง ดังนั้นเพื่อให้ระบบได้รับสมรรถนะสูงที่สุดบนเทคนิคการใช้ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมแบบปรับค่าได้ จึงต้องหาค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเก็ตการจองสำหรับผู้ใช้บริการ ณ สล็อตการจองใด ๆ ที่กำลังพิจารณาอยู่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอวิธี “Cascade Optimal Probability” หรือ “COP” สำหรับตัวอย่างเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของวิธี COP ได้แสดงดังรูปที่ 3.5 การวิเคราะห์หาสมรรถนะและค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเก็ตการจองของวิธี COP จะสามารถทำได้ดังนี้

กำหนดพารามิเตอร์ต่าง ๆ คือ

- $p[m, n]$ แทนค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเก็ตการจอง เมื่อ m และ n คือจำนวนผู้ใช้บริการ และสล็อตการจองที่เหลืออยู่ ณ สล็อตการจองที่กำลังพิจารณาตามลำดับ
- $T[m, n, p[m, n]]$ แทนจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ เมื่อ m และ n คือจำนวนผู้ใช้บริการ และสล็อตการจองที่เหลืออยู่ ณ สล็อตการจองที่กำลังพิจารณาตามลำดับ โดยผู้ใช้บริการจะตัดสินใจเข้าจองด้วยค่าความน่าจะเป็น $p[m, n]$
- $p_{COP}[m, n]$ แทนค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการจองของวิธี COP เมื่อระบบมีผู้ใช้บริการ m คน และจำนวนสล็อตการจอง n สล็อต
- $T_{COP}[m, n]$ แทนจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของวิธี COP เมื่อระบบมีผู้ใช้บริการ m คน และจำนวนสล็อตการจอง n สล็อต
- $B[m, x, p[m, n]]$ แทนความน่าจะเป็นแบบทวินามที่ผู้ใช้บริการ x คนจากทั้งหมด m คน ตัดสินใจเข้าจอง เมื่อผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยค่าความน่าจะเป็น $p[m, n]$

เมื่อพิจารณาสล็อตการจองแรกจะมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ 3 เหตุการณ์คือ

รูปที่ 3.5 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของวิธี COP เมื่อมีผู้ใช้บริการ 2 คน และสล๊อตการจอง 4 สล๊อต

กรณี $x = 0$: ไม่มีผู้ใช้บริการคนใดเลยเข้าจอง สล๊อตการจองจะอยู่ในสถานะว่าง และในสล๊อตการจองถัดไปมีผู้ใช้บริการเหลืออยู่เท่าเดิม m คน ดังนั้นจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของกรณีนี้หาได้จาก ผลคูณของความน่าจะเป็นที่เกิดเหตุการณ์ ($B[m, 0, p[m, n]]$) กับจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในสล๊อตการจองถัดไป ($T[m, n - 1, p[m, n - 1]]$)

$$B[m, 0, p[m, n]] \cdot T[m, n - 1, p[m, n - 1]] \tag{3.48}$$

กรณี $x = 1$: มีผู้ใช้บริการเพียงคนเดียวเข้าจอง ผู้ใช้บริการจะประสบความสำเร็จในการจอง และในสล๊อตการจองถัดไปมีจำนวนผู้ใช้บริการเหลือ $m - 1$ คน ดังนั้นจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของกรณีนี้หาได้จากผลคูณของความน่าจะเป็นที่เกิดเหตุการณ์ ($B[m, 1, p[m, n]]$) กับผลรวมของ 1 และจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในสล๊อต

การจองถัดไป $(1 + T[m-1, n-1, p[m-1, n-1]])$ เมื่อ 1 เป็นจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จที่เพิ่มขึ้นเพราะมีผู้ให้บริการประสบความสำเร็จในการจอง 1 คน

$$B[m, 1, p[m, n]] \cdot (1 + T[m-1, n-1, p[m-1, n-1]]) \quad (3.49)$$

กรณี $x > 1$: มีผู้ให้บริการมากกว่าหนึ่งคนเข้าจอง จึงเกิดการชนกันทำให้ผู้ให้บริการทั้ง x คน ไม่ประสบความสำเร็จในการจอง และในสล็อตการจองถัดไปมีจำนวนผู้ให้บริการเหลือ $m-x$ คน ดังนั้นจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของกรณีนี้หาได้จากผลคูณของความน่าจะเป็นที่เกิดเหตุการณ์ $(B[m, x, p[m, n]])$ กับจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จใน สล็อตการจองถัดไป $(T[m-x, n-1, p[m-x, n-1]])$

$$B[m, x, p[m, n]] \cdot T[m-x, n-1, p[m-x, n-1]] \quad (3.50)$$

ดังนั้นในระบบที่ผู้ให้บริการสามารถปรับค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเกตการจอง $p[m, n]$ ตามจำนวนผู้ให้บริการและสล็อตการจองที่เหลืออยู่ในแต่ละสล็อตที่กำลังพิจารณา จะหาจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จด้วย Recursive Formula ในรูปของ $T[m, n, p[m, n]]$ ได้คือ

$$\begin{aligned} T[m, n, p[m, n]] &= B[m, 0, p[m, n]] \cdot T[m, n-1, p[m, n-1]] \\ &+ B[m, 1, p[m, n]] \cdot (1 + T[m-1, n-1, p[m-1, n-1]]) \\ &+ \sum_{x=2}^m B[m, x, p[m, n]] \cdot T[m-x, n-1, p[m-x, n-1]] \\ &= B[m, 1, p[m, n]] + \sum_{x=0}^m B[m, x, p[m, n]] \cdot T[m-x, n-1, p[m-x, n-1]] \end{aligned} \quad (3.51)$$

เมื่อเงื่อนไขขอบเขตของสมการ (3.51) คือ

$$T[m, 0, p[m, 0]] = T[0, n, p[0, n]] = 0 \quad (3.52)$$

ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเกตการจอง ($p_{COP}[m, n]$) ในเฟรมแต่ละเฟรมคือ ค่า $p[m, n]$ ที่ทำให้อนุพันธ์ของสมการ (3.51) เทียบกับ $p[m, n]$ เป็นศูนย์ ซึ่งค่า $p_{COP}[m, n]$ ที่ได้จะทำให้ได้จำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จสูงสุด ($T_{COP}[m, n]$)

ความแตกต่างของ Recursive Formula ของวิธี COP และวิธี CFP คือ ค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเกตการจอง ซึ่งวิธี COP กำหนดให้เป็นค่าที่เปลี่ยนแปลงตามจำนวนผู้ให้บริการ และ

จำนวนสลอตการจองที่มีอยู่ ($p[m, n]$) แต่วิธี CFP กำหนดให้เป็นค่าคงที่ (p) ทุกสลอตการจอง
ในแต่ละเฟรม

3.5 เทคนิคการแบ่งกลุ่มย่อยอย่างสุ่ม

เทคนิคนี้เป็นการพัฒนาต่อจากเทคนิคทั้งสองที่ผ่านมา (หัวข้อ 3.3 และ 3.4) โดยที่แนวคิดของเทคนิคนี้ได้จากการสังเกตว่า จำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของระบบที่มีผู้ใช้บริการและสถิติการจองจำนวนน้อย มีแนวโน้มที่ดีกว่าระบบที่มีผู้ใช้บริการและสถิติการจองจำนวนมาก ด้วยสัดส่วนของจำนวนผู้ใช้บริการต่อสถิติการจองที่เท่ากัน ด้วยเหตุนี้จึงคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการแบ่งจำนวนสถิติการจองเป็นครึ่งหนึ่ง และแบ่งจำนวนผู้ใช้บริการเป็นสองกลุ่มด้วยวิธีสุ่ม เมื่อผู้ใช้บริการในกลุ่มแรกเข้าจองในครึ่งแรกของสถิติการจอง และผู้ใช้บริการที่เหลือเข้าจองในครึ่งหลัง การที่ผู้ใช้บริการจะตัดสินใจเข้าจองใน สถิติการจองกลุ่มแรกหรือกลุ่มหลังนั้นทำโดยหลักการง่าย ๆ เหมือนกับการโยนเหรียญ ถ้าผู้ใช้บริการสามารถแบ่งกลุ่มได้อย่างสมบูรณ์คือ จำนวนผู้ใช้บริการในแต่ละกลุ่มมีขนาดเท่ากันสมรรถนะของระบบจะเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การแบ่งกลุ่มผู้ใช้บริการเป็นลักษณะอย่างสุ่ม จึงไม่สามารถบอกได้ว่ารูปแบบของกลุ่มที่ได้จะเป็นอย่างไร ในกรณีที่เลวร้ายที่สุดเกิดเมื่อ ครึ่งหนึ่งของสถิติการจองถูกเข้าจองด้วยผู้ใช้บริการทั้งหมด ขณะที่สถิติการจองอีกครั้งที่เหลือไม่มีผู้ใช้บริการเข้าจอง ภายใต้งื่อนไขนี้สมรรถนะโดยรวมจะลดลงอย่างแน่นอน ดังนั้นความไม่แน่นอนของการแบ่งกลุ่มด้วยแนวคิดนี้จะส่งผลที่ดีขึ้นหรือเลวลงยังไม่สามารถตอบได้ เพื่อที่จะตอบปัญหานี้จึงเสนอวิธี 2 วิธีที่ใช้เทคนิคนี้ซึ่งจะทำให้เห็นว่าสมรรถนะของระบบที่ใช้เทคนิคนี้เป็นอย่างไร โดยจะกล่าวต่อไปในหัวข้อย่อยข้างล่าง เทคนิคที่กล่าวมานี้จะเรียกว่า “เทคนิคการแบ่งกลุ่มย่อยอย่างสุ่ม”

3.5.1 วิธี Cascade Optimal Probability with Split (COP+SPL)

วิธีนี้เป็นการพัฒนาต่อจากวิธี COP โดยจะใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มย่อยอย่างสุ่มเข้ามาช่วย ดังนั้นวิธีนี้กำหนดให้ผู้ใช้บริการทุกคนจะต้องทำการเลือกกลุ่มอย่างสุ่มหนึ่งกลุ่ม หลังจากนั้นผู้ใช้บริการในแต่ละกลุ่มจะเข้าจองสถิติการจองที่มีอยู่ในแต่ละกลุ่มด้วยวิธี COP จะเรียกวิธีนี้ว่า “Cascade Optimal Probability with Split” หรือ “COP+SPL” การหาสมรรถนะของวิธี COP+SPL สามารถทำได้ดังนี้

กำหนดพารามิเตอร์ต่าง ๆ คือ

g แทนจำนวนกลุ่ม ดังนั้น $\frac{n}{g}$ คือ จำนวนสถิติการจองในแต่ละกลุ่ม

$T_{COP+SPL}[m, n, g]$ แทนจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของวิธี COP+SPL เมื่อระบบมีผู้ใช้บริการ m คน จำนวน สล็อตการจอง n สล็อต และแบ่งกลุ่มเป็น g กลุ่ม

y แทนจำนวนผู้ใช้บริการที่ตัดสินใจเข้าจองในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

เนื่องจากเพื่อความสะดวกในการคำนวณ การกำหนดจำนวนกลุ่ม (g) สามารถกำหนดเป็นเท่าไรก็ได้ แต่ต้องทำให้จำนวนสล็อตในแต่ละกลุ่ม $\frac{n}{g}$ เป็นจำนวนเต็ม โดยการวิเคราะห์หาจำนวนกลุ่มที่เหมาะสมจะแสดงให้เห็นในบทถัดไป

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อใช้วิธี COP+SPL คือ ผู้ใช้บริการแต่ละคนจะต้องเลือกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งอย่างสุ่ม เมื่อกำหนดให้จำนวนกลุ่มที่ต้องการแบ่งมีค่าเท่ากับ g กลุ่ม ความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการแต่ละคนจะเลือกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งจึงมีค่าเท่ากับ $\frac{1}{g}$ ดังนั้นความน่าจะเป็นที่มีผู้ใช้บริการ y คนจากทั้งหมด m คนเลือกสุ่มเลือกกลุ่มเดียวกันคือ

$$\binom{g}{1} \cdot B\left[m, y, \frac{1}{g}\right] = g \cdot B\left[m, y, \frac{1}{g}\right] \quad (3.53)$$

หลังจากนั้นผู้ใช้บริการทั้ง y คนจะแข่งขันกันเข้าจอง ซึ่งจะมีจำนวนสล็อตการจองอยู่ $\frac{n}{g}$ สล็อตด้วยวิธี COP ดังนั้นจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในเหตุการณ์นี้หาได้จากผลคูณของความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ $(g \cdot B\left[m, y, \frac{1}{g}\right])$ กับจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ $(T\left[y, \frac{n}{g}, p_{COP}\left[y, \frac{n}{g}\right]\right])$ คือ

$$g \cdot B\left[m, y, \frac{1}{g}\right] \cdot T\left[y, \frac{n}{g}, p_{COP}\left[y, \frac{n}{g}\right]\right] \quad (3.54)$$

โดยที่ $p_{COP}\left[y, \frac{n}{g}\right]$ คือค่าความน่าจะเป็นในการจองช่องสัญญาณของวิธี COP เมื่อมีผู้ใช้บริการ y คน และจำนวนสล็อตการจอง $\frac{n}{g}$ สล็อต

เมื่อรวมจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จตามสมการ (3.54) สำหรับค่า y ในทุกกรณีที่เป็นไปได้ ($y=0, 1, 2, \dots, m$) จะหาจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ $T_{COP+SPL}[m, n, g]$ สำหรับระบบมีผู้ใช้บริการ m คน จำนวน สล็อตการจอง n สล็อต และแบ่งกลุ่มเป็น g กลุ่ม ได้คือ

$$\begin{aligned} T_{COP+SPL}[m, n, g] &= \sum_{y=0}^m g \cdot B\left[m, y, \frac{1}{g}\right] \cdot T\left[y, \frac{n}{g}, p_{COP}\left[y, \frac{n}{g}\right]\right] \\ &= \sum_{y=0}^m g \cdot B\left[m, y, \frac{1}{g}\right] \cdot T_{COP}\left[y, \frac{n}{g}\right] \end{aligned} \quad (3.55)$$

3.5.2 วิธี Cascade Fixed Probability with Split (CFP+SPL)

เนื่องจากวิธีที่ผ่านมา COP+SPL เป็นวิธีที่ใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มย่อยอย่างสุ่มสำหรับระบบที่ผู้ใช้บริการสามารถปรับค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเก็ตการจองได้ทุกสล็อตการจองระบบจะต้องทราบจำนวนผู้ใช้บริการที่เข้าจองในแต่ละกลุ่ม ในความเป็นจริงแล้วเป็นไปได้ยากหรือเป็นไปได้ที่สถานีฐานจะสามารถรู้จำนวนผู้ใช้บริการในแต่ละกลุ่มและยังต้องรู้จำนวนผู้ใช้บริการ ณ สล็อตใด ๆ ในแต่ละกลุ่ม ผู้วิจัยจึงได้เสนอวิธีใหม่ซึ่งใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มย่อยอย่างสุ่มสำหรับระบบที่ผู้ใช้บริการปรับค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเก็ตการจองได้เพียงครั้งเดียวต่อเฟรม โดยผู้ใช้บริการทุกคนทุกกลุ่มทุกสล็อตจะใช้ค่าความน่าจะเป็นในการจองค่าเดียวกัน เราจะเรียกรูปแบบนี้ว่า “*Cascade Fixed Probability with Split*” หรือ “*CFP+SPL*” สำหรับการสมรรถนะของวิธีนี้รวมถึงค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเก็ตการจอง สามารถทำได้ดังนี้

กำหนดพารามิเตอร์ต่าง ๆ ดังนี้

$T[m, n, g, p]$ แทนจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ เมื่อระบบมีผู้ใช้บริการ m คน จำนวนสล็อตการจอง n สล็อต แบ่งกลุ่มเป็น g กลุ่ม และผู้ใช้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยค่าความน่าจะเป็น p

$T_{CFP+SPL}[m, n, g]$ แทนจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของวิธี CFP+SPL เมื่อระบบมีผู้ใช้บริการ m คน จำนวนสล็อตการจอง n สล็อต และแบ่งกลุ่มเป็น g กลุ่ม

$P_{CFP+SPL}[m, n, g]$ แทนค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเก็ตการจองของวิธี CFP+SPL เมื่อระบบมีจำนวนผู้ใช้บริการ m คน จำนวนสล็อตการจอง n สล็อต และแบ่งกลุ่มเป็น g กลุ่ม

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อใช้วิธี CFP+SPL จะคล้ายกับวิธี COP+SPL คือ ผู้ใช้บริการแต่ละคนจะต้องเลือกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งอย่างสุ่ม เมื่อกำหนดให้จำนวนกลุ่มที่ต้องการแบ่งมีค่าเท่ากับ g กลุ่ม ความน่าจะเป็นที่ผู้ใช้บริการแต่ละคนจะเลือกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งจึงมีค่าเท่ากับ $\frac{1}{g}$ ดังนั้นความน่าจะเป็นที่มีผู้ใช้บริการ y คนจากทั้งหมด m คนเลือกกลุ่มเลือกกลุ่มเดียวกันคือ

$$\binom{g}{1} \cdot B\left[m, y, \frac{1}{g}\right] = g \cdot B\left[m, y, \frac{1}{g}\right] \quad (3.56)$$

หลังจากนั้นผู้ให้บริการทั้ง y คนจะแข่งขันกันเข้าจอง ซึ่งจะมีจำนวนสล๊อตการจองอยู่ $\frac{n}{g}$ สล๊อต ดังนั้นจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในเหตุการณ์นี้หาได้จากผลคูณของความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ $(g \cdot B[m, y, \frac{1}{g}])$ กับจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ $(T[y, \frac{n}{g}, p])$ เมื่อผู้ให้บริการแต่ละคนตัดสินใจเข้าจองด้วยความน่าจะเป็น p คือ

$$g \cdot B[m, y, \frac{1}{g}] \cdot T[y, \frac{n}{g}, p] \quad (3.57)$$

โดย $T[y, \frac{n}{g}, p]$ หาได้เหมือนกับวิธี CFP ตามสมการ (3.41) และ (3.42)

เมื่อรวมจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จตามสมการ (3.57) สำหรับค่า y ในทุกกรณีที่เป็นไปได้ ($y=0,1,2,\dots,m$) จะหาจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ $T[m, n, g, p]$ สำหรับระบบที่มีผู้ให้บริการ m คน จำนวน สล๊อตการจอง n สล๊อต แบ่งกลุ่มเป็น g กลุ่ม และผู้ให้บริการตัดสินใจเข้าจองด้วยค่าความน่าจะเป็น p ได้คือ

$$\begin{aligned} T[m, n, g, p] &= \sum_{y=0}^m g \cdot B[m, y, \frac{1}{g}] \cdot T[y, \frac{n}{g}, p] \\ &= \sum_{y=0}^m g \cdot B[m, y, \frac{1}{g}] \cdot \left(B[y, 1, p] + \sum_{x=0}^y B[y, x, p] \cdot T[y-x, \frac{n}{g}-1, p] \right) \end{aligned} \quad (3.58)$$

ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการส่งแพ็กเกจการจอง ($p_{CFP+SPL}[m, n, g]$) ในเฟรมแต่ละเฟรมคือ ค่า p ที่ทำให้อนุพันธ์ของสมการ (3.58) เทียบกับ p เป็นศูนย์ ซึ่งค่า $p_{CFP+SPL}[m, n, g]$ ที่ได้จะทำให้ได้จำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยสูงสุดที่ประสบความสำเร็จ ($T_{CFP+SPL}[m, n, g]$)

3.6 เทคนิคการเลือกสล็อตการจองอย่างสุ่ม

วิธีก่อนหน้า 3 วิธี CFP, CAP, และ COP มีข้อกำหนดที่สำคัญอย่างหนึ่งร่วมกันคือ ผู้ใช้บริการจะเข้าจองสล็อตการจองเรียงตามลำดับสล็อตจากสล็อตแรกถึงสล็อตสุดท้าย รวมถึงวิธี COP+SPL และ CFP+SPL ในกรณีที่จำนวนสล็อตในแต่ละกลุ่มมากกว่าหนึ่ง ($\frac{n}{g} > 1$) ก็กำหนดให้ผู้ให้บริการในแต่ละกลุ่มเข้าจองสล็อตเรียงตามลำดับสล็อตในกลุ่ม เช่นกัน ซึ่งการจองเรียงตามลำดับสล็อตเป็นขั้นตอนควบคุมการเข้าถึงที่งานวิจัยส่วนใหญ่ในอดีตได้เสนอ วิธีในอดีตที่ใช้เทคนิคนี้จะกำหนดให้ผู้ให้บริการสามารถเข้าจองในสล็อตการจองแต่ละสล็อตได้เรื่อย ๆ เรียงตามลำดับสล็อตจนกว่าจะประสบความสำเร็จในสล็อตใดสล็อตหนึ่ง เมื่อผู้ให้บริการทราบผลการจองในแต่ละสล็อตทันที ดังนั้นผู้ใช้ที่ไม่ประสบความสำเร็จก็จะเข้าจองในสล็อตถัดไป นั่นคือผู้ให้บริการสามารถตัดสินใจเข้าจองได้มากกว่าหนึ่งครั้งในแต่ละเฟรม แต่ในระบบสื่อสารไร้สายความเร็วสูง ผู้ใช้บริการไม่สามารถได้รับโอกาสนี้ คือ ผู้ใช้บริการเข้าจองพยายามเข้าจองได้เพียงครั้งเดียวในแต่ละเฟรม ภายใต้เงื่อนไขนี้เทคนิคการจองโดยพิจารณาลำดับของสล็อตอาจไม่ใช่เทคนิคที่เหมาะสมที่สุด ผู้ใช้บริการไม่จำเป็นต้องพิจารณาเรียงตามลำดับสล็อต ผู้ใช้บริการสามารถใช้เทคนิคง่าย ๆ ในการจองสล็อตโดยเลือกที่จะเข้าจองในสล็อตการจองสล็อตใดสล็อตหนึ่ง ซึ่งจะไม่ขึ้นกับการตัดสินใจของผู้ใช้บริการคนอื่น ดังนั้นจะเรียกเทคนิคนี้ว่า "เทคนิคการเลือกสล็อตการจองอย่างสุ่ม"

3.6.1 วิธี Uniform (UNI)

วิธีนี้เป็นวิธีที่ใช้เทคนิคการเลือกสล็อตการจองอย่างสุ่ม โดยกำหนดให้ผู้ให้บริการทั้งหมด ณ เวลาเริ่มต้นของแต่ละเฟรม สุ่มเลือกสล็อตการจองสล็อตใดสล็อตหนึ่ง หลังจากจบช่วงการจองในแต่ละเฟรมสถานีฐานจะตรวจสอบผลการจองและจัดสรรสล็อตข่าวสารให้ผู้ให้บริการผ่านทางช่องสัญญาณขาหลัง ผู้ใช้บริการที่ไม่ประสบความสำเร็จจะสุ่มเลือกสล็อตการจองในเฟรมถัดไป จะเห็นได้ว่าวิธีนี้มีคุณสมบัติที่น่าสนใจหลายอย่าง อย่างแรกคือ ระบบไม่จำเป็นต้องรู้จำนวนผู้ให้บริการ ณ เวลาเริ่มต้นของแต่ละเฟรม อย่างที่สองคือ วิธีทั้งหมดที่ได้นำเสนอก่อนหน้านี้ สล็อตการจองแรก ๆ จะต้องรองรับความต้องการการเข้าจองมากกว่าสล็อตท้าย ๆ แต่ด้วยวิธีนี้จะทำให้สล็อตการจองทุกสล็อตรองรับความต้องการการเข้าจองเท่าเทียมกัน (Uniform) ดังนั้นจะเรียกวิธีนี้ว่า "Uniform" หรือ "UNI" สำหรับการคำนวณหาจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของระบบสามารถทำได้ดังนี้

กำหนดพารามิเตอร์ที่ใช้คือ

$T_{UNI}[m, n]$ แทนจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของวิธี UNI เมื่อระบบมีผู้ใช้บริการ m คน และจำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต

เนื่องจากวิธีนี้ผู้ใช้บริการแต่ละคนจะต้องเลือกสล๊อตการจองสล๊อตใดสล๊อตหนึ่ง ดังนั้นเมื่อมองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสล๊อตการจองใดสล๊อตหนึ่งจากที่มีอยู่ n สล๊อต พบว่าผู้ใช้บริการแต่ละคนจะตัดสินใจเข้าจองในสล๊อตที่กำลังพิจารณาด้วยความน่าจะเป็นเท่ากับ $\frac{1}{n}$ เมื่อพิจารณาสล๊อตการจองนี้จะมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ 3 เหตุการณ์คือ

กรณี $x = 0$: ไม่มีผู้ใช้บริการคนใดเลยเข้าจอง สล๊อตการจองจะอยู่ในสถานะว่าง นั่นหมายความว่าผู้ใช้บริการทั้งหมด m คนจะต้องสู้มเข้าจองในสล๊อตที่เหลือซึ่งมีอยู่ $n - 1$ สล๊อต ดังนั้นจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของกรณีนี้หาได้จากผลคูณของความน่าจะเป็นที่เกิดเหตุการณ์ $(B[m, 0, \frac{1}{n}])$ กับจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จเมื่อมีผู้ใช้บริการ m คน และสล๊อตการจอง $n - 1$ สล๊อต ($T_{UNI}[m, n - 1]$)

$$B[m, 0, \frac{1}{n}] \cdot T_{UNI}[m, n - 1] \quad (3.59)$$

กรณี $x = 1$: มีผู้ใช้บริการเพียงคนเดียวเข้าจอง ผู้ใช้บริการจะประสบความสำเร็จในการจอง นั่นหมายความว่าผู้ใช้บริการ $m - 1$ คนจะต้องสู้มเข้าจองในสล๊อตที่เหลือซึ่งมีอยู่ $n - 1$ สล๊อต ดังนั้นจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของกรณีนี้หาได้จากผลคูณของความน่าจะเป็นที่เกิดเหตุการณ์ $(B[m, 1, \frac{1}{n}])$ กับผลรวมของ 1 และจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จเมื่อมีผู้ใช้บริการ $m - 1$ คน สล๊อตการจอง $n - 1$ สล๊อต $(1 + T_{UNI}[m - 1, n - 1])$

$$B[m, 1, \frac{1}{n}] \cdot (1 + T_{UNI}[m - 1, n - 1]) \quad (3.60)$$

กรณี $x > 1$: มีผู้ใช้บริการมากกว่าหนึ่งคนเข้าจอง จึงเกิดการชนกันทำให้ผู้ใช้บริการทั้ง x คนไม่ประสบความสำเร็จในการจอง นั่นหมายความว่าผู้ใช้บริการ $m - x$ คนจะต้องสู้มเข้าจองในสล๊อตที่เหลือซึ่งมีอยู่ $n - 1$ สล๊อต ดังนั้นจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของกรณีนี้ หาได้จากผลคูณของความน่าจะเป็นที่เกิดเหตุการณ์ $(B[m, x, \frac{1}{n}])$ กับจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จเมื่อมีผู้ใช้บริการ $m - x$ คน และสล๊อตการจอง $n - 1$ สล๊อต ($T_{UNI}[m - x, n - 1]$)

$$B\left[m, x, \frac{1}{n}\right] \cdot T_{UNI}[m-x, n-1] \quad (3.61)$$

ดังนั้นในระบบที่มีผู้ให้บริการ m คน จำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต และผู้ให้บริการแต่ละคนสุ่มเลือกสล๊อตที่ต้องการจองหนึ่งสล๊อต จะหาจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ $T_{UNI}[m, n]$ ซึ่งจะอยู่ในรูป Recursive Formula ได้คือ

$$\begin{aligned} T_{UNI}[m, n] &= B\left[m, 0, \frac{1}{n}\right] \cdot T_{UNI}[m, n-1] \\ &+ B\left[m, 1, \frac{1}{n}\right] \cdot (1 + T_{UNI}[m-1, n-1]) \\ &+ \sum_{x=2}^m B\left[m, x, \frac{1}{n}\right] \cdot T_{UNI}[m-x, n-1] \\ &= B\left[m, 1, \frac{1}{n}\right] + \sum_{x=0}^m B\left[m, x, \frac{1}{n}\right] \cdot T_{UNI}[m-x, n-1] \end{aligned} \quad (3.62)$$

เมื่อเงื่อนไขขอบเขตของสมการ (3.62) คือ

$$T_{UNI}[m, 0] = T_{UNI}[0, n] = 0 \quad (3.63)$$

3.7 เทคนิคการจำกัดจำนวนผู้ใช้บริการ

เนื่องจากวิธี UNI เป็นวิธีที่ไม่คำนึงถึงจำนวนผู้ใช้บริการที่มีอยู่ ดังนั้นสมรรถนะของระบบจะลดลงเมื่อจำนวนผู้ใช้บริการมีมากกว่าจำนวนสล๊อตการจองอยู่มาก ($\frac{m}{n} \gg 1$) ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้ใช้บริการจะต้องเลือกสล๊อตการจอง 1 สล๊อต จึงหลีกเลี่ยงการชนกันได้ยาก ตัวอย่างเช่นถ้ามีสล๊อตการจองเพียง 2 สล๊อต แต่มีผู้ใช้บริการที่ต้องการจองอยู่ 10 คน ผลการจองในสถานะเช่นนี้แทบจะต้องเกิดการชนกันในสล๊อตทั้งสองเสมอ การที่ผู้ใช้บริการประสบความสำเร็จมีได้เพียงกรณีเดียวและเป็นไปได้ด้วยโอกาสที่น้อยมากคือ ผู้ใช้บริการทั้ง 9 คนเข้าจองในสล๊อตหนึ่งและผู้ใช้บริการอีกคนหนึ่งเข้าจองในอีกสล๊อตหนึ่ง จำนวนผู้ใช้บริการที่ประสบความสำเร็จจึงมีได้อย่างมากที่สุดเพียง 1 คน ดังนั้นชัดเจนว่าวิธี UNI จะไม่มีประสิทธิภาพในสถานการณ์นี้ เพื่อที่จะไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้จำเป็นต้องหาอะไรบางอย่างมาจำกัดจำนวนผู้ใช้บริการที่ตัดสินใจเข้าจอง (Limited Access) คงเป็นการดีถ้าผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ไม่เข้าจอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอเทคนิคเพื่อแก้ปัญหานี้โดยผู้ใช้บริการจะต้องตัดสินใจก่อนว่าจะเข้าจองในช่วงการจองที่กำลังพิจารณาหรือไม่ ด้วยค่าความน่าจะเป็น (p) ค่าหนึ่ง ขอเรียกเทคนิคนี้ว่า "เทคนิคการจำกัดจำนวนผู้ใช้บริการ" สำหรับค่า p ที่เหมาะสมจะกำหนดจากจำนวนผู้ใช้บริการและจำนวนสล๊อตการจองที่มีอยู่

3.7.1 วิธี Uniform with Limited Access (UNI+LA)

วิธีนี้เป็นวิธีที่พัฒนาต่อจากวิธี UNI โดยใช้เทคนิคการจำกัดจำนวนผู้ใช้บริการเข้ามาช่วยเพื่อแก้ไขปัญหาค่าที่เกินของวิธี UNI ในกรณีที่มีผู้ใช้บริการมากเกินไป วิธีนี้กำหนดให้ผู้ใช้บริการแต่ละคนตัดสินใจว่าจะเข้าจองในช่วงการจองที่กำลังพิจารณาหรือไม่ ด้วยค่าความน่าจะเป็น p ถ้าผู้ใช้บริการตัดสินใจที่จะไม่เข้าจองจะไม่ทำอะไรและจะคอยจนถึงช่วงการจองในเฟรมถัดไป แต่ถ้าผู้ใช้ตัดสินใจเข้าจองผู้ใช้บริการจะดำเนินการต่อไปเหมือนกับวิธี UNI จะเรียกวิธีที่กล่าวมานี้ว่า "Uniform with Limited Access" หรือ "UNI+LA" เนื่องจากค่า p เป็นค่าที่สำคัญต่อสมรรถนะของระบบจึงจำเป็นต้องใช้ค่าที่เหมาะสม การหาสมรรถนะของวิธีนี้และค่า p ที่เหมาะสมในแต่ละเฟรมสามารถทำได้ดังนี้

กำหนดพารามิเตอร์ต่าง ๆ คือ

p แทนค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินใจเข้าจองของผู้ใช้บริการในช่วงการจองที่กำลังพิจารณา (ณ เฟรมที่กำลังพิจารณา)

$T[m, n, p]$ แทนจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ เมื่อระบบมีผู้ใช้บริการ m คน จำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต และผู้ใช้บริการแต่ละคนตัดสินใจว่าจะเข้าจอง ณ ช่วงการจองที่กำลังพิจารณาด้วยค่าความน่าจะเป็น p

$T_{UNI+LA}[m, n]$ แทนจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของวิธี UNI+LA เมื่อระบบมีผู้ใช้บริการ m คน และจำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต

$p_{UNI+LA}[m, n]$ แทนค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการจำกัดจำนวนของผู้ใช้บริการด้วยวิธี UNI+LA เมื่อระบบมีผู้ใช้บริการ m คน และจำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต

เหตุการณ์ที่เกิดเมื่อใช้วิธีนี้คือ ผู้ใช้บริการแต่ละคนจะต้องตัดสินใจว่าจะเข้าจองหรือไม่เข้าจองในช่วงการจองที่กำลังพิจารณา ดังนั้นความน่าจะเป็นที่มีผู้ใช้บริการ y คนจากทั้งหมด m คนตัดสินใจเข้าจองคือ

$$B[m, y, p] \quad (3.64)$$

หลังจากนั้นผู้ใช้บริการทั้ง y คนจะสุ่มเข้าจองในสล๊อตการจองสล๊อตใดสล๊อตหนึ่งจากทั้งหมด n สล๊อต ดังนั้นจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในเหตุการณ์นี้หาได้จากผลคูณความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ ($B[m, y, p]$) กับจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จที่ได้จากวิธี UNI ($T_{UNI}[y, n]$) คือ

$$B[m, y, p] \cdot T_{UNI}[y, n] \quad (3.65)$$

เมื่อรวมจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จตามสมการ (3.65) สำหรับค่า y ในทุกกรณีที่เป็นไปได้ ($y = 0, 1, 2, \dots, m$) จะหาจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ ($T[m, n, p]$) สำหรับระบบที่มีผู้ใช้บริการ m คน จำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต และผู้ใช้บริการแต่ละคนตัดสินใจว่าจะเข้าจอง ณ ช่วงการจองที่กำลังพิจารณาด้วยค่าความน่าจะเป็น p ได้คือ

$$T[m, n, p] = \sum_{y=0}^m B[m, y, p] \cdot T_{UNI}[y, n] \quad (3.66)$$

เมื่อ $T_{UNI}[y, n]$ หาได้จากสมการ (3.62) และ (3.63)

ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมในการจำกัดจำนวนผู้ใช้บริการ ($p_{UNI+LA}[m, n]$) คือ ค่า p ที่ทำให้อนุพันธ์ของสมการ (3.66) เทียบกับ p เป็นศูนย์ ซึ่งค่า $p_{UNI+LA}[m, n]$ ที่ได้จะทำให้ได้จำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยสูงสุดที่ประสบความสำเร็จ ($T_{UNI+LA}[m, n]$)

3.8 การประยุกต์ใช้วิธีที่เคยถูกนำเสนอ

เนื่องจากวิธีที่เคยถูกนำเสนอ 2 วิธีที่ได้กล่าวมาในบทที่ 2 คือ วิธี Pseudo-Bayesian และ Exponential Backoff ต่างเป็นวิธีที่ถูกเสนอขึ้นเพื่อใช้กับระบบที่สามารถละลายผลของเวลาประวิง การแพร่กระจายครบรอบ นั้นหมายความว่าต้องเป็นระบบสื่อสารความเร็วต่ำ แต่ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการนำเสนอเทคนิคการจองในระบบสื่อสารความเร็วสูง ดังนั้นเมื่อนำวิธีทั้งสองข้างต้นมาใช้กับระบบที่กำหนดเราจะต้องประยุกต์วิธีทั้งสองก่อน วิธีทั้งสองได้กำหนดว่า ผู้ใช้บริการที่เข้าจองในสล็อตการจองสล็อตใดสล็อตหนึ่งจะทราบผลการจองภายในสล็อตนั้นและถ้าผู้ใช้บริการไม่ประสบความสำเร็จในการจอง จะสามารถเข้าจองในสล็อตการจองถัดไปได้ทันที ซึ่งไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ในระบบสื่อสารความเร็วสูง ดังนั้นจะกำหนดให้ผู้ใช้บริการแต่ละคนสามารถเข้าจองได้เพียงครั้งในหนึ่งเฟรม เพราะผู้ใช้บริการไม่สามารถทราบผลการจองได้ทันภายในช่วงการจอง การวิเคราะห์หาสมรรถนะของวิธีทั้งสองบนข้อกำหนดดังกล่าวจะถูกแสดงให้เห็นในหัวข้อย่อยข้างล่างนี้

3.8.1 วิธี Applied Pseudo Bayesian (APB)

เมื่อประยุกต์วิธี Pseudo-Bayesian กับระบบข้อกำหนดดังกล่าวข้างต้นและกำหนดให้ผู้ใช้บริการสามารถปรับค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเก็ตการจองได้ทุกสล็อต (เทคนิคการใช้ค่าความน่าจะเป็นแบบปรับค่าได้) จะทำให้ผู้ใช้บริการแต่ละคนเข้าจองในสล็อตการจองแต่ละสล็อต ด้วยค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเก็ตที่เท่ากันและเท่ากับ $1/m$ เมื่อ m เป็นจำนวนผู้ใช้บริการ ณ สล็อตการจองที่กำลังพิจารณา เป็นเพราะว่าจากสมการ (2.2) และ (2.3) กล่าวคือเนื่องจากในวิทยานิพนธ์นี้กำหนดให้สถานีฐานสามารถรู้จำนวนผู้ใช้บริการที่ต้องการเข้าจอง ดังนั้นตามสมการที่ (2.2) ค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเก็ตการจองจะเท่ากับ $1/m$ นั้นเอง โดยสมการที่ (2.3) จะไม่ได้พิจารณา เพราะสมการนี้เป็นสมการเพื่อการประมาณจำนวนผู้ใช้บริการ นอกจากนี้สมการ (2.3) ยังเป็นสมการที่ได้มาจากการสมมติว่าทราฟฟิกของระบบที่เข้ามาเป็นแบบ Poisson Distribution ในวิทยานิพนธ์นี้ไม่กำหนดถึงพฤติกรรมของทราฟฟิก (จำนวนผู้ใช้บริการ) ที่เข้ามาว่า จะต้องเป็นแบบใด แต่ขอเพียงให้สถานีฐานสามารถรู้จำนวนผู้ใช้บริการได้ก็พอเพียงแล้ว ดังนั้นเพื่อความไม่สับสนกับวิธี Pseudo-Bayesian แบบที่เคยถูกเสนอ จะเรียกวิธีนี้เสียใหม่ว่า “Applied Pseudo Bayesian” หรือ “APB”

กำหนดพารามิเตอร์ที่ใช้คือ

$T_{APB}[m, n]$ แทนจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของวิธี APB เมื่อระบบมีผู้ใช้บริการ m คน และจำนวนสล๊อตการจอง n สล๊อต

พิจารณาสล๊อตการจองแรกจะมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ 3 เหตุการณ์คือ

กรณี $x = 0$: ไม่มีผู้ใช้บริการคนใดเลยเข้าจอง สล๊อตการจองจะอยู่ในสถานะว่าง และในสล๊อตการจองถัดไปมีผู้ใช้บริการเหลืออยู่เท่าเดิม m คน ดังนั้นจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของกรณีนี้หาได้จากผลคูณของความน่าจะเป็นที่เกิดเหตุการณ์ $(B[m, 0, \frac{1}{m}])$ กับจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในสล๊อตการจองถัดไป $(T_{APB}[m, n - 1])$

$$B\left[m, 0, \frac{1}{m}\right] \cdot T_{APB}[m, n-1] \quad (3.67)$$

กรณี $x = 1$: มีผู้ใช้บริการเพียงคนเดียวเข้าจอง ผู้ใช้บริการจะประสบความสำเร็จในการจอง และในสล๊อตการจองถัดไปมีจำนวนผู้ใช้บริการเหลือ $m - 1$ คน ดังนั้นจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของกรณีนี้หาได้จากผลคูณของความน่าจะเป็นที่เกิดเหตุการณ์ $(B[m, 1, \frac{1}{m}])$ กับผลรวมของ 1 และจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในสล๊อตการจองถัดไป $(1 + T_{PB}[m-1, n-1])$ เมื่อ 1 เป็นจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จที่เพิ่มขึ้นเพราะมีผู้ใช้บริการประสบความสำเร็จในการจอง 1 คน

$$B\left[m, 1, \frac{1}{m}\right] \cdot (1 + T_{APB}[m-1, n-1]) \quad (3.68)$$

กรณี $x > 1$: มีผู้ใช้บริการมากกว่าหนึ่งคนเข้าจอง จึงเกิดการชนกันทำให้ผู้ใช้บริการทั้ง x คนไม่ประสบความสำเร็จในการจอง และในสล๊อตการจองถัดไปมีจำนวนผู้ใช้บริการเหลือ $m - x$ คน ดังนั้นจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของกรณีนี้หาได้จากผลคูณของความน่าจะเป็นที่เกิดเหตุการณ์ $(B[m, x, \frac{1}{m}])$ กับจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในสล๊อตการจองถัดไป $(T_{APB}[m-x, n-1])$

$$B\left[m, x, \frac{1}{m}\right] \cdot T_{APB}[m-x, n-1] \quad (3.69)$$

ดังนั้นจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จ ($T_{APB}[m, n]$) ของวิธีนี้สามารถหา
ได้คือ

$$\begin{aligned}
 T_{APB}[m, n] &= B\left[m, 0, \frac{1}{m}\right] \cdot T_{APB}[m, n-1] \\
 &+ B\left[m, 1, \frac{1}{m}\right] \cdot (1 + T_{APB}[m-1, n-1]) \\
 &+ \sum_{x=2}^m B\left[m, x, \frac{1}{m}\right] \cdot T_{APB}[m-x, n-1] \\
 &= B\left[m, 1, \frac{1}{m}\right] + \sum_{x=0}^m B\left[m, x, \frac{1}{m}\right] \cdot T_{APB}[m-x, n-1]
 \end{aligned} \tag{3.70}$$

เมื่อเงื่อนไขขอบเขตของสมการ (3.70) คือ

$$T_{APB}[m, 0] = T_{APB}[0, n] = 0 \tag{3.71}$$

3.8.2 วิธี Applied Exponential Backoff (AEB)

เนื่องจากวิธี Exponential Backoff เป็นวิธีที่จะทำการปรับค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเก็ตการจอบ (p) ด้วยสถานะที่เกิดขึ้นในสลิตการจอบก่อนหน้า ดังนั้นวิธีประยุกต์ของ Exponential Backoff กำหนดให้ผู้ให้บริการแต่ละคนเข้าจอบช่องสัญญาณได้เพียงคนละหนึ่งครั้งในแต่ละเฟรม แต่ผู้ให้บริการสามารถปรับค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเก็ตการจอบได้ (เทคนิคการใช้ค่าความน่าจะเป็นแบบปรับค่าได้) โดยการปรับค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเก็ตเป็นไปตามเงื่อนไขของวิธี Exponential Backoff คือเมื่อสลิตการจอบก่อนหน้ามีสถานะว่าง สถานะประสบความสำเร็จ และสถานะการชน ค่า p ในสลิตการจอบถัดไปจะเพิ่มขึ้น q เท่า, คงที่, และลดลง q เท่า ตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตามสำหรับกรณีที่มีการเพิ่มค่า p เมื่อเพิ่มแล้วจะต้องไม่เกิน 1 เพื่อไม่ให้สับสนจึงขอเรียกวิธีตามเงื่อนไขข้างต้นว่า "Applied Exponential Backoff" หรือ "AEB" การหาสมรรถนะของวิธี AEB สามารถทำได้ดังนี้

กำหนดพารามิเตอร์ที่ใช้คือ

$T_{AEB}[m, n, p]$ แทนจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของวิธี AEB เมื่อระบบมีผู้ให้บริการ m คน จำนวน สลิตการจอบ n สลิต และผู้ให้บริการตัดสินใจเข้าจอบ ณ สลิตการจอบที่กำลังพิจารณาด้วยค่าความน่าจะเป็น p

พิจารณาสลิตการจอบแรกจะมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ 3 เหตุการณ์คือ

กรณี $x = 0$: ไม่มีผู้ให้บริการคนใดเลยเข้าจอบ สลิตการจอบจะอยู่ในสถานะว่าง และในสลิตการจอบถัดไปมีผู้ให้บริการเหลืออยู่เท่าเดิม m คน ดังนั้นจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของกรณีนี้หาได้จากผลคูณของความน่าจะเป็นที่เกิดเหตุการณ์ ($B[m, 0, p]$) กับจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในสลิตการจอบถัดไป ($T_{AEB}[m, n-1, \min\{1, q \cdot p\}]$)

$$B[m, 0, p] \cdot T_{AEB}[m, n-1, \min\{1, q \cdot p\}] \quad (3.72)$$

กรณี $x = 1$: มีผู้ให้บริการเพียงคนเดียวเข้าจอบ ผู้ให้บริการจะประสบความสำเร็จในการจอบ และในสลิตการจอบถัดไปมีจำนวนผู้ให้บริการเหลือ $m-1$ คน ดังนั้นจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของกรณีนี้หาได้จากผลคูณของความน่าจะเป็นที่เกิดเหตุการณ์ ($B[m, 1, p]$) กับผลรวมของ 1 และจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในสลิตการจอบถัดไป

$(1 + T_{AEB}[m-1, n-1, p])$ เมื่อ 1 เป็นจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จที่เพิ่มขึ้น เพราะมีผู้ให้บริการประสบความสำเร็จในการจอง 1 คน

$$B[m, 1, p] \cdot (1 + T_{AEB}[m-1, n-1, p]) \quad (3.73)$$

กรณี $x > 1$: มีผู้ให้บริการมากกว่าหนึ่งคนเข้าจอง จึงเกิดการชนกันทำให้ผู้ให้บริการทั้ง x คนไม่ประสบความสำเร็จในการจอง และในสล็อตการจองถัดไปมีจำนวนผู้ให้บริการเหลือ $m - x$ คน ดังนั้นจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จของกรณีนี้หาได้จากผลคูณของความน่าจะเป็นที่เกิดเหตุการณ์ ($B[m, x, p]$) กับจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในสล็อตการจองถัดไป ($T_{AEB}\left[m-x, n-1, \frac{p}{q}\right]$)

$$B[m, x, p] \cdot T_{AEB}\left[m-x, n-1, \frac{p}{q}\right] \quad (3.74)$$

สามารถหาจำนวนผู้ให้บริการโดยเฉลี่ยที่ประสบความสำเร็จในรูปของ Recursive Formula ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} T_{AEB}[m, n, p] = & B[m, 0, p] \cdot T_{AEB}[m, n-1, \min\{1, q \cdot p\}] \\ & + B[m, 1, p] \cdot (1 + T_{AEB}[m-1, n-1, p]) \\ & + \sum_{x=2}^m B[m, x, p] \cdot T_{AEB}\left[m-x, n-1, \frac{p}{q}\right] \end{aligned} \quad (3.75)$$

เมื่อเงื่อนไขขอบเขตของสมการ (3.75) คือ

$$T_{AEB}[m, 0] = T_{AEB}[0, n] = 0 \quad (3.76)$$

จากสมการ (3.75) จะเห็นว่าค่าความน่าจะเป็นในการส่งแพ็กเกจการจอง (p) จะเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น สำหรับค่า p เริ่มต้นที่เหมาะสมจะถูกกำหนดให้เท่ากับ $\frac{1}{m}$ ส่วนค่า q ที่เหมาะสมจะกำหนดตาม [34] ซึ่งกำหนดให้เท่ากับ 2